

Bestemmingsplan “Hoekse Park West”

28-11-2013

vastgesteld

Gemeente Lansingerland

Bestemmingsplan “Hoekse Park West”

Vastgesteld

INHOUD:

- TOELICHTING
- REGELS
- VERBEELDING

Identificatiecode: NL.IMRO.1621. BP0127-VAST
Werknummer: 123.308.06
Datum: 28 november 2013

Procedureoverzicht			
	Datum	Document	Opmerkingen
Concept	16 juli 2012	concept	Eerste concept
	6 september 2012	concept	Tweede concept
Voorontwerp	13 november 2012		
• Inspraak	29 november 2012		
• Overleg	29 november 2012		
Ontwerp	2 april 2013		
Vastgesteld	28 november 2013		

Projectleider gemeente:

drs. Reint Honders

Projectleider KuiperCompagnons:

mr. Dirk van de Rijdt

TOELICHTING

Inhoudsopgave van de toelichting

Deel A: inleiding

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding en doel van het plan	1
1.2	Bij het plan behorende stukken	2
1.3	Ligging en begrenzing plangebied	2
1.4	Voorgaand bestemmingsplan	2
1.5	Leeswijzer	3

Deel B: Planbeschrijving **5**

2	Planbeschrijving	7
2.1	Bestaande situatie	7
2.2	Ruimtelijke ontwikkelingen	7
2.2.1	Algemeen	7
2.2.2	Programma	7
2.2.3	Ruimtelijke inpassing	8
2.3	Juridische aspecten	8
2.3.1	Inleiding	8
2.3.2	Planmethodiek	9
2.3.3	Regels	9
2.3.4	Geometrische plaatsbepaling / verbeelding	12

Deel C: Verantwoording **13**

3	Beleidskader	15
3.1	Rijksbeleid	15
3.2	Provinciaal beleid	16
3.3	Gemeentelijk beleid	18
3.4	Conclusies	19
4	Natuur en landschap	21
4.1	Kader	21
4.2	Onderzoek	22
4.3	Conclusie	24
5	Water	27
5.1	Kader	27
5.1.2	Provinciaal beleid	28
5.1.3	Beleid waterbeheerder	29
5.1.4	Gemeentelijk beleid	30
5.2	Onderzoek	31
5.3	Conclusie	34

6	Archeologie en cultuurhistorie	35
6.1	Archeologie	35
6.1.1	Kader	35
6.1.2	Onderzoek en conclusie	36
6.2	Cultuurhistorie	37
6.2.1	Beleid	37
6.2.2	Onderzoek en conclusie	39
7	Milieu	41
7.1	Algemeen	41
7.2	M.e.r.-beoordeling	41
7.2.1	Kader	41
7.2.1	Afweging en conclusie	41
7.3	Bodemkwaliteit	41
7.3.1	Kader	42
7.3.2	Onderzoek	43
7.3.3	Conclusie	44
7.4.	Geluid	44
7.4.1	Kader	44
7.4.2	Onderzoek en conclusie	44
7.5	Luchtkwaliteit	46
7.5.1	Kader	46
7.5.2	Onderzoek en conclusie	47
7.6	Milieuzonering	49
7.6.1	Kader	49
7.6.2	Onderzoek	49
7.6.3	Conclusie	50
7.7	Externe veiligheid	50
7.7.1	Kader	50
7.7.2	Onderzoek	51
7.7.3	Conclusie	53
7.8	Overige belemmeringen	53
7.9	Duurzaamheid	57
7.9.1	Kader	57
7.9.2	Afweging en conclusie	57
	Deel D: Uitvoerbaarheid en procedure	59
8	Uitvoerbaarheid	59
8.1	Economische uitvoerbaarheid	61
8.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	61
8.3	Handhavingsaspecten	62
9	Procedure	63
9.1	Vorbereidingsfase	63
9.2	Ontwerpfase	64

Bijlagen bij de toelichting

1. Transect: archeologie, erfgoed, ruimte, *Inventariserend veldonderzoek (IVO; verkennende karterende fase)*, Transect-rapport 299, d.d. 27 juni 2013
2. KuiperCompagnons, *Overzicht rekenmodel / Berekende geluidsbelasting op de grens van wijzigingsgebied 1 door het verkeer op de Sporthoeklaan*, d.d. 8 maart 2013
3. *Nota inspraak- en overlegreacties en ambtshalve wijzigingen bestemmingsplan "Hoekse Park West"*, d.d. 8 maart 2013
4. *Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan "Hoekse Park West"*, d.d. 30 juli 2013

Separate bijlage bij de toelichting

1. Natuurtoets Hoekse Park, inrichting tot recreatiepark, locatie Bergschenhoek, i.o.v. gemeente Bergschenhoek, eindrapportage 2 oktober 2006

Deel A: Inleiding

Afbeelding 1.1: Globale ligging plangebied (rood) in de omgeving en de globale ligging van Hoekse Park (zwart)

Afbeelding 1.2: Ligging plangebied

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel van het plan

In 2005 is een masterplan vastgesteld dat in 2010 is geactualiseerd. Dit masterplan voorziet in een recreatief gebied: het Hoekse Park. Dit recreatief gebied – dat is gelegen tussen het Lage en Hoge Bergse Bos enerzijds en het bedrijventerrein Weg en Land en het kassengebied ten zuidoosten van Bergschenhoek anderzijds - was bedoeld ter uitbreiding van de recreatieve functie in en voor de omgeving. Voor de aankoop van de gronden en de aanleg van recreatieve voorzieningen in het gebied door het recreatieschap Rottemeren was subsidie van het Rijk beschikbaar. Daarnaast is in 2010 het bestemmingsplan Hoekse Park vastgesteld. In verband met bezuinigingen is deze subsidie ingetrokken en kunnen er geen gronden worden aangekocht door het recreatieschap om dit recreatiegebied in te richten.

Nu deze subsidie is komen te vervallen, is de ontwikkeling van het gebied niet langer in handen van de gemeente Lansingerland, het recreatieschap Rottemeren en de Stadsregio Rotterdam. Het wegvallen van de subsidie betekent echter niet dat het Hoekse Park niet meer als recreatief gebied ontwikkeld kan worden door particuliere initiatieven. De landschappelijke randvoorwaarden hiervoor, die gebaseerd zijn op het eerdergenoemde masterplan, zijn vastgelegd in het 'Beeldkwaliteitsplan Landschap Hoekse Park' uit juli 2012. Daarnaast is er door de Stadsregio subsidie verstrekt voor het doortrekken van een fietspad door het westelijk deel van het Hoekse Park.

Het bestemmingsplan Hoekse Park kan, met uitzondering van een deel van het Hoekse Park West – een deelgebied van het Hoekse Park – in stand blijven (afbeelding 1.1). Het betreffende deel van het Hoekse Park West had namelijk de bestemming "Gemengd – Uit te werken", welke voorzag in de functies 'agrarisch – weide' en 'recreatie'. Nu het recreatieschap geen eigenaar meer wordt van de gronden in het gebied, kan een recreatieve bestemming niet langer gegarandeerd worden. Daarom zal de bestemming uitgewerkt moeten worden naar een agrarische bestemming, overeenkomstig het huidige gebruik van het gebied. Daarnaast moet een juridisch-planologische basis worden gecreëerd voor de aanleg van het fietspad, waarvoor subsidie is verleend door de Stadsregio. Aangezien het fietspad deels buiten de uit te werken bestemming valt, is niet gekozen voor een uitwerkingsplan, maar voor een bestemmingsplan om de beide bovengenoemde doelen te bereiken.

Omdat de subsidie is komen te vervallen is gezocht naar een mogelijkheid het gebied toch te ontwikkelen naar een agrarisch-recreatief gebied. Het bestaande agrarische landschap wordt hierbij rechtstreeks bestemd en de aanleg van het fietspad (in combinatie met een wandel- en eventueel ruiterspad) wordt ook mogelijk gemaakt. Door ruimtelijke kaders te stellen, worden particuliere initiatieven mogelijk gemaakt die een bijdrage leveren aan het recreatieve karakter. In het bestemmingsplan zijn wijzigingsbevoegdheden opgenomen die het binnen kaders mogelijk maken om onder andere een hippisch centrum te realiseren en outdoor-activiteiten, zoals een uitbreiding van de aangrenzende bestaande golfbaan of een pitch en putt aan te leggen. Ook wordt de mogelijkheid geboden om de bestaande manege Hillegersberg in het gebied te vestigen, indien verplaatsing noodzakelijk is in verband met de aanleg van de A13/A16. Deze ontwikkelingen worden passend geacht binnen het agrarische landschap.

Het doel van dit bestemmingsplan is het rechtstreeks mogelijk maken van het wandel-, fiets- en ruiterpad en het bieden van een kader om het plangebied te ontwikkelen tot een agrarisch-recreatief gebied.

1.2 Bij het plan behorende stukken

Het bestemmingsplan “Hoekse Park West” bestaat uit bestemmingen en regels. De bestemming van de gronden is geometrisch bepaald¹ door middel van lijnen, coderingen en arceringen. In de bestemmingen zijn regels ten aanzien van het bouwen en het gebruik opgenomen. Het plan gaat vergezeld van deze toelichting. In de toelichting worden de keuzes die zijn gemaakt bij het opstellen van de geometrische plaatsbepaling en de regels verantwoord en verduidelijkt. Vervolgens wordt hierin de uitvoerbaarheid van het plan aangetoond.

1.3 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied ligt tussen de kern Bergschenhoek, het Lage Bergse Bos en sportpark de Sporthoek. Voor de ligging en begrenzing van het plangebied wordt verwezen naar afbeeldingen 1.1 en 1.2.

1.4 Voorgaand bestemmingsplan

Met voorliggend bestemmingsplan wordt het voorgaande bestemmingsplan “Hoekse Park” gedeeltelijk herzien. Dit plan is vastgesteld door de gemeenteraad van Lansingerland op 1 juli 2010 en onherroepelijk geworden.

Het bestemmingsplan “Hoekse Park” is een globaal bestemmingsplan waarin uit te werken bestemmingen zijn opgenomen. Dit betekent dat, om nieuwe ontwikkelingen mogelijk te maken, in principe eerst een meer gedetailleerd uitwerkingsplan moet worden vastgesteld. Afbeelding 1.3 geeft een uitsnede weer van een gedeelte van bestemmingsplan “Hoekse Park”. Het nieuwe plangebied is in het rood weergegeven. Ten zuiden van het sportpark de Sporthoek is het plangebied verruimd.

Afbeelding 1.3: Uitsnede uit het vigerende bestemmingsplan “Hoekse Park”

¹ Geografische coördinaten volgens het Rijksdriehoekstelsel bepalen de ligging van een bestemming. Met gebruikmaking van de coördinaten kan exact de plaats van een object in een gebied worden bepaald.

Verhouding tussen bestemmingsplan “Hoekse Park West” en bestemmingsplan “Hoekse Park”

Het vigerende bestemmingsplan maakt, voor wat betreft het gedeelte dat samenvalt met het bestemmingsplan “Hoekse Park West”, onderscheid in twee bestemmingen: een bestemming die waterfuncties mogelijk maakt en een gemengde bestemming die meerdere functies mogelijk maakt, maar waarvoor wel een uitwerkingsplicht geldt. Deze uitwerkingsplicht betekent dat de bestemming nader uitgewerkt wordt in een nieuw plan, maar dat vooraf al wel de kaders zijn gesteld die moeten worden nageleefd.

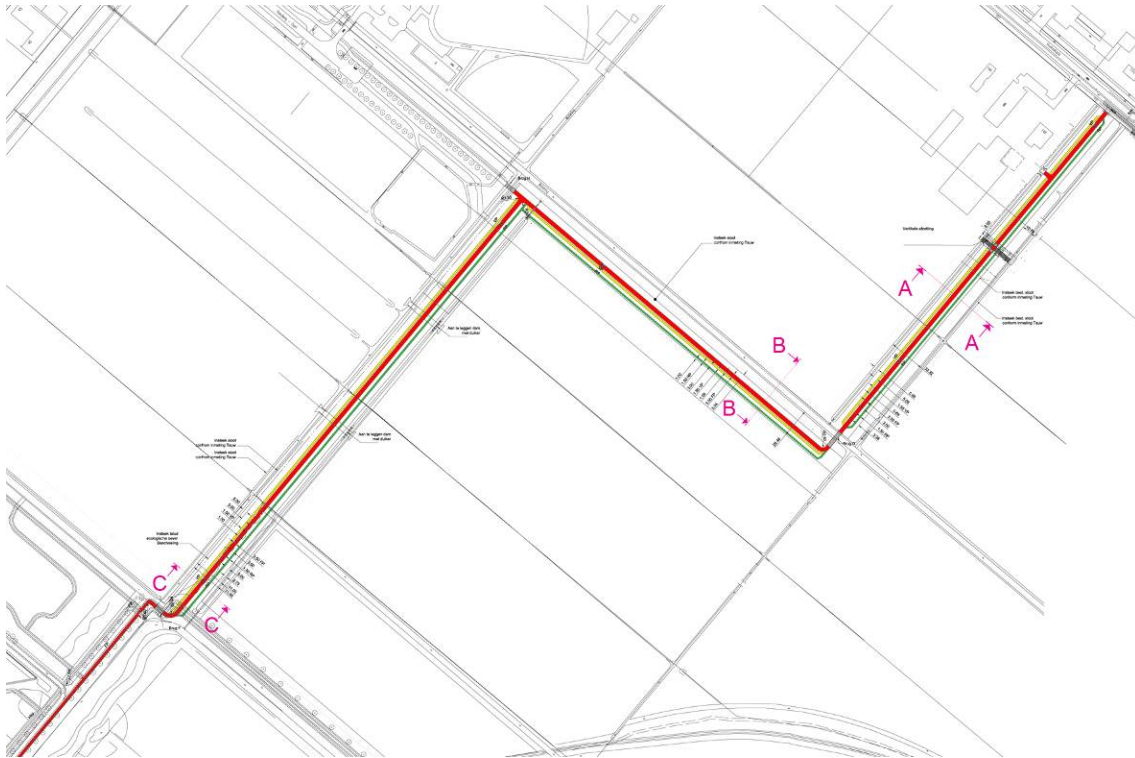
Voor het tracé van het voet- en fietspad kan gebruik worden gemaakt van de uitwerkingsplicht uit het bestemmingsplan “Hoekse Park”. Echter, een deel van het tracé ligt buiten deze uitwerkingsplicht en buiten het bestemmingsplan “Hoekse Park”. Dit betekent dat er ook een (partiële) herziening van het bestemmingsplan “Buitengebied” nodig is.

Aangezien de subsidie verval, zijn zowel het exploitatieplan als het Masterplan deels achterhaald. Hierdoor kan ook niet meer worden voldaan aan de uitwerkingsregels. Een nieuw op te stellen bestemmingsplan maakt het huidige gebruik en de aanleg van het fietspad mogelijk en speelt in op de gewenste recreatieve ontwikkeling(en).

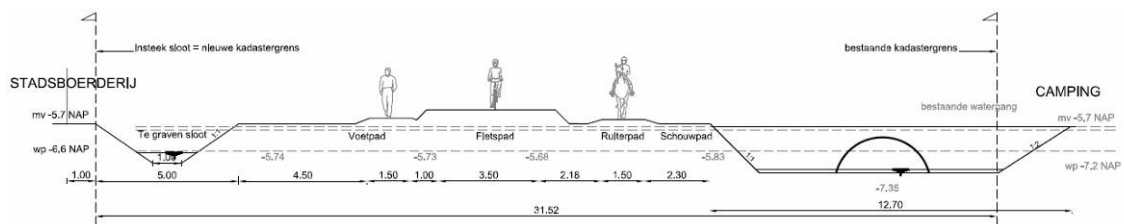
1.5 Leeswijzer

Deze toelichting bestaat uit vier delen. Voorliggend deel, deel A, bevat een aantal algemene en inleidende planaspecten. Hierna volgt deel B. Daarin vindt de planbeschrijving plaats en wordt tevens een toelichting gegeven op de bestemmingsmethodiek. Deel C vormt de achterliggende onderbouwing voor de keuzes die in deel B worden gemaakt ten aanzien van, onder andere, ruimtelijke ordening, natuur en landschap, water, archeologie en cultuurhistorie en milieu. In deel D, tenslotte, wordt ingegaan op de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan en op het overlegtraject.

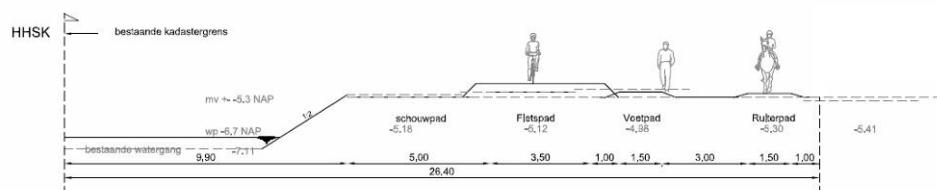
Deel B: Planbeschrijving

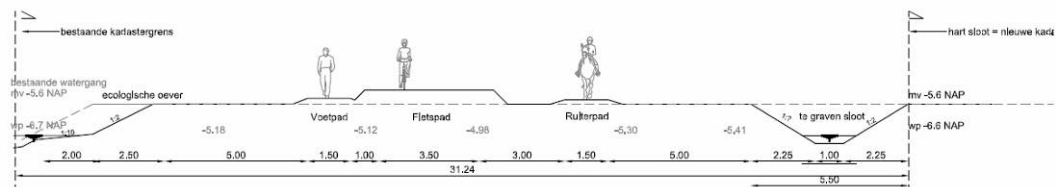
Afbeelding 2.1: het tracé van voorgenomen ontwikkeling van het wandel- (geel), fiets- (rood) en eventueel toekomstig ruiterpad (groen)

DWARSPROFIEL A-A

DWARSPROFIEL B-B

DWARSPROFIEL C-C

Afbeelding 2.2: dwarsprofielen van het wandel-, fiets- en ruiterpad

2 Planbeschrijving

2.1 Bestaande situatie

Het plangebied wordt gekenmerkt door een relatief open en weids agrarisch landschap met een goed bewaarde verkavelingstructuur bestaande uit rechte kavels en tochten. Het open agrarische landschap in het Hoekse Park West wordt slechts onderbroken door enkele bospercelen. Enkele (cultuurhistorische) watergangen doorkruisen het agrarische landschap.

Daarnaast wordt het Hoekse Park West in de huidige situatie ontsloten door de wegen Bergweg-Zuid/Grindweg, Bosweg en de Hoeksekade. Ook zijn in het gebied enkele routes voor wandelaars en fietsers aanwezig.

2.2 Ruimtelijke ontwikkelingen

2.2.1 Algemeen

De voorgenomen ontwikkeling betreft de aanleg van een wandel- en fietspad en in de toekomst mogelijk ook een ruiterspad in het agrarische landschap (afbeeldingen 2.1 en 2.2). Al deze paden vinden in het zuiden aansluiting op bestaande paden vanuit het Lage Bergse Bos. In het noorden wordt aansluiting gevonden op de Hoeksekade. Met de aanleg van dit wandel- en fietspad wordt aansluiting gezocht bij de aanwezige recreatieve verbindingen in het Recreatieschap Rottemeren. De agrarische openheid en daarmee ook de landschappelijke waarden, mogen zo min mogelijk worden aangetast en het toevoegen van (intensieve) veehouderij en nieuwe bedrijfsbebouwing is uitgesloten.

Naast de aanleg van het wandel- en fietspad en in de toekomst wellicht ook een ruiterspad worden verschillende ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Deze ontwikkelingen zijn mogelijk nadat de opgenomen wijzigingsgebieden worden uitgewerkt. In totaal zijn drie wijzigingsgebieden opgenomen die ieder eigen ontwikkelingen mogelijk maken. Deze ontwikkelingen worden in paragraaf 2.2.2 nader beschreven.

2.2.2 Programma

Het programma betreft de realisatie van een wandelpad, een fietspad en mogelijk een ruiterspad. Daarnaast gelden voor de drie opgenomen wijzigingsgebieden aparte programma's. Al deze ontwikkelingen dienen aansluiting te vinden op het aanwezige landschap. Dit betekent het respecteren en handhaven van de cultuurhistorische waterlopen en het behouden van het open landschap. De waterlopen zijn geschikt voor het begeleiden van recreatieve routes en vormen het raamwerk waarbinnen ontwikkelingen plaatsvinden.

Andere recreatieve voorzieningen zoals een stadsboerderij, stadslandbouw en maneges zijn mogelijk maar dienen aan te sluiten op het agrarische karakter. Het contrast met het Lage Bergse Bos moet daarbij aanwezig blijven. Bebouwing voor recreatieve voorzieningen is enkel toegestaan langs het bedrijventerrein Weg en Land en wordt mogelijk gemaakt via twee wijzigingsbevoegdheden. Indien gebruik gemaakt wordt van de één of twee van de wijzigingsbevoegdheden grenzend aan het bedrijventerrein Weg en Land dient de entree van de

wijzigingsgebieden via het verlengde van de weg Weg en Land te lopen. Deze entree zal doodlopen en niet aantakken op andere ontsluitingswegen.

De derde en laatste wijzigingsbevoegdheid ligt in het oosten. In deze wijzigingsbevoegdheid wordt de mogelijkheid geboden tot het aanleggen van outdoor-activiteiten, zoals een uitbreiding van de aangrenzende bestaande golfbaan of een pitch en putt, welke in het aanwezige (cultuurhistorische) agrarische landschap wordt ingepast. Het Beeldkwaliteitsplan Landschap Hoekse Park stelt hier voorwaarden aan.

Het bij de regels toegevoegde beeldkwaliteitsplan gaat dieper in op de uitstraling en uitwerking van het hiervoor genoemde. Bij ontwikkelingen wordt aan dit beeldkwaliteitsplan getoetst, zodat het cultuurhistorische (agrarische) landschap behouden blijft en toch een recreatieve functie krijgt.

Het recreatieschap Rottemeren is bezig met de voorbereidingen voor de realisatie van een wandelpad, een fietspad en mogelijk een ruiterspad. Subsidie is inmiddels aangevraagd en verkregen. De planning voor de realisatie van een wandelpad, een fietspad en mogelijk een ruiterspad staat gepland voor het 4^e kwartaal van 2014, onder voorbehoud dat het recreatieschap Rottemeren alle benodigde gronden in eigendom heeft.

2.2.3 Ruimtelijke inpassing

De aanleg van het wandel- en fietspad is ruimtelijk goed inpasbaar. De ingreep betreft een ingreep die de aanwezige zichtlijnen en het aanwezige slagenlandschap niet aantast. De ontwikkelingen die mogelijk worden gemaakt middels de drie wijzigingsgebieden worden in het beeldkwaliteitsplan (welke als bijlage bij de planregels is toegevoegd) beschreven. Belangrijke aandachtspunten uit dit beeldkwaliteitsplan zijn:

- nieuwe bebouwing in de vorm van hoven dient aan de achterzijde niet gesloten te worden zodat de visuele relatie met het landschap aanwezig blijft;
- de voorkanten van kavels zijn publiekskanten en moeten representativiteit uitstralen;
- aan de achterzijde mogen de bedrijfsactiviteiten zichtbaar zijn, waarbij wordt meegegeven dat ordening, kleur- en materiaalgebruik de maatstaf zijn;
- de inrichting van het landschap moet laag en transparant zijn, en de verkaveling dient zich te oriënteren naar de verkavelingsrichting;
- bebouwing is enkel toegestaan langs de nieuwe ontsluitingsweg langs bedrijventerrein Weg en Land;
- terreinafscheiding wordt uitgevoerd als sloten en hekwerken (transparant).

Daar waar mogelijk zijn punten uit het beeldkwaliteitsplan doorvertaald in het bestemmingsplan.

2.3 Juridische aspecten

2.3.1 Inleiding

Voorliggend bestemmingsplan is opgesteld conform de gemeentelijke standaard, met inachtneming van de bepalingen die zijn opgenomen in de Regeling standaarden ruimtelijke ordening (Rsro), zoals de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) en het coderingssysteem Informatiemodel Ruimtelijke Ordening (IMRO).

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de wijze waarop de regels en verbeelding van voorliggend plan zijn opgebouwd.

2.3.2 Planmethodiek

Bestemmingsmethodiek

Het uitgangspunt van dit bestemmingsplan is het direct mogelijk maken van de voorgenomen ontwikkeling van het wandel- en fietspad en mogelijk in de toekomst een ruiterpad. Voor de juridische regeling is het handboek van de gemeente Lansingerland leidend, aangevuld met specifieke regelingen.

Bij de opzet van het plan is gekozen voor eindbestemmingen, gebaseerd op de feitelijke situatie. Daarnaast worden particuliere ontwikkelingen mogelijk gemaakt binnen opgenomen wijzigingsbevoegdheden. Deze wijzigingsbevoegdheden stellen regels over datgene wat mogelijk wordt gemaakt binnen de desbetreffende gebieden. Het opgesteld Beeldkwaliteitsplan Landschap Hoekse Park is hier leidend in.

2.3.3 Regels

De regels bestaan uit vier hoofdstukken:

- Inleidende regels (hoofdstuk 1)
- Bestemmingsregels (hoofdstuk 2)
- Algemene regels (hoofdstuk 3)
- Overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4)

Hierna wordt een korte toelichting gegeven op de in het plan voorkomende artikelen.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

In dit hoofdstuk is een aantal begrippen verklaard, die worden gebruikt in de regels. Dit voorkomt dat er bij de uitvoering van het plan onduidelijkheden ontstaan over de uitleg van bepaalde regelingen. Daarnaast is het artikel "Wijze van meten" opgenomen waarin bepaald is hoe de voorgeschreven maatvoering in het plan gemeten moet worden.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

In dit hoofdstuk zijn de in het plan voorkomende bestemmingen geregeld. In ieder artikel is per bestemming bepaald welk gebruik van de gronden is toegestaan en welke bouwregels er gelden.

Onder de bestemmingsomschrijving is aangegeven voor welke functies de gronden bestemd zijn.

In de bouwregels zijn de bebouwingsmogelijkheden bepaald. Bestaande bebouwing mag worden gehandhaafd, maar bouwvlakken zijn niet opgenomen. Hiermee wordt voorkomen dat een wildgroei van bebouwing ontstaat in het aanwezige (cultuurhistorische) slagenlandschap.

Hierna volgt een toelichting per artikel.

Agrarisch

Deze bestemming is opgenomen voor het behoud van de agrarische openheid en de landschappelijke waarde van de gronden van agrarisch gebonden bedrijven, met uitzondering van niet-grondgebonden agrarische bedrijven. Aanwezige bebouwing mag worden gehandhaafd. Het oprichten van gebouwen wordt niet mogelijk gemaakt. Medegebruik van extensieve dagrecreatie mag plaatsvinden. Dit houdt in dat alleen vormen van niet-ruimte innemende recreatie zoals wandelen, fietsen, skaten, paardrijden, vissen, zwemmen en natuurobservatie zijn toegestaan. Dit sluit aan op het einddoel voor het plangebied: het creëren van een agrarisch recreatief gebied.

Recreatie

Binnen de bestemming "Recreatie" wordt extensieve dagrecreatie mogelijk gemaakt. Dit houdt in dat niet gemotoriseerde recreatieve activiteiten zijn toegestaan die geen beslag leggen op de ruimte. Daarnaast zijn ook openluchtrecreatie en het behoud en eventuele versterking van het bos en natuurontwikkeling mogelijk. Gebouwen mogen niet worden opgericht.

Verkeer - Verblijfsgebied

Deze bestemming is opgenomen ten behoeve van wandel-, fiets-, en ruiterspaden. Gemotoriseerd verkeer is binnen deze bestemming niet toegestaan. Met het opnemen van een wandel- en fietspad en mogelijk ook een ruiterspad wordt de recreatieve functie van het plangebied en zijn omgeving versterkt.

Water

Het bestaande water in het plangebied is bestemd tot "Water". De handhaving van deze watergangen is om waterstaatkundige redenen en van landschappelijk belang. Ruimte wordt geboden aan extensieve recreatie en natuurontwikkeling. Dit sluit aan op in de omgeving aanwezige functies.

Leiding - Riool

In het plangebied komt als enige planologisch relevante leiding een riooltransportleiding voor.

Met de dubbelbestemming "Leiding - Riool" wordt het gebruik van de gronden voor andere doeleinden ondergeschikt gesteld. De bescherming van de leiding staat dus voorop. Een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden is opgenomen. Dat wil zeggen dat grondwerkzaamheden ter plaatse pas zijn toegestaan na een vergunning van burgemeester en wethouders.

Waarde - Archeologie 1

Ter bescherming van de mogelijk aanwezige archeologische waarden geldt binnen deze bestemming een verbod om grondwerkzaamheden uit te voeren die dieper dan 50 cm beneden het maaiveld reiken en die een grondoppervlakte bestrijken die groter is dan 100 m². Werkzaamheden op deze gronden zijn uitsluitend toegestaan nadat een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden van burgemeester en wethouders is verleend, waarbij een vergunning slechts mag worden verleend als het archeologische belang is afgewogen. Zo nodig kunnen burgemeester en wethouders voorwaarden stellen aan de omgevingsvergunning.

Waarde - Archeologie 2

In afwijking van de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 1' geldt binnen deze bestemming een verbod om grondwerkzaamheden uit te voeren die dieper dan 30 cm beneden het maaiveld reiken en die een grondoppervlakte bestrijken die groter is dan 500 m². Voor het overige wordt op de hiervoor genoemde dubbelbestemming aangesloten.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

In hoofdstuk 3 worden enkele algemene regels gegeven, zoals de anti-dubbeltelregel. Ook wordt de aanvullende werking van de Bouwverordening uitgesloten, behalve voor onderwerpen die met naam genoemd worden. Ook gelden voor ondergeschikte bouwdelen algemene bouwregels. Daarnaast worden algemene gebruiksregels gegeven en wordt gesteld dat bestaande bouwwerken, die niet voldoen aan de regels in het plan, als toelaatbaar mogen worden beschouwd. Als laatste worden enkele algemene afwijkingsregels gegeven die de flexibiliteit van het plan vergroten.

Wro-zone - Wijzigingsgebied 1

De agrarische bestemming kan worden gewijzigd in een recreatieve, verkeers- en/of waterbestemming. De recreatieve, water- en verkeersbestemming sluiten aan op al bestaande regels die zijn opgenomen in de planregels. Voor de recreatieve bestemming geldt echter een aanvullende bestemming (Recreatie – 1). Deze bestemming maakt aanvullend op de bestemming 'Recreatie' een hippisch centrum (maximaal 5.000 m²) met één bedrijfswoning (maximaal 750 m³) mogelijk. Daarnaast is ook een (onoverdekte) paardenbak van maximaal 3.200 m² mogelijk en bedrijfsbebouwing tot maximaal 1.200 m². Hoogtebeperkingen zijn ook meegegeven. De toekomstige ontsluiting zal enkel via het bedrijventerrein Weg en Land verlopen. Ook moeten gebouwen ten minste 40 meter vanaf de insteek van de in het noordwesten aangrenzende watergang gerealiseerd worden.

Wro-zone - Wijzigingsgebied 2

In dit wijzigingsgebied gelden bijna dezelfde wijzigingsregels als in wijzigingsgebied 1. Afwijkend is dat de agrarische en recreatieve bestemming naar de bestemming 'Recreatie - 2' kunnen worden gewijzigd. De bestemming 'Recreatie – 2' maakt aanvullend op de bestemming 'Recreatie' één manege (maximaal 3.500 m²) met één bedrijfswoning (maximaal 750 m³) mogelijk. Echter, alleen indien de aanleg van A13 - A16 de verplaatsing van de manege Hillegersberg, met bijbehorende bedrijfswoning aan de Bosweg 10 te Bergschenhoek in het Lage Bergse Bos, noodzakelijk maakt. Ook in dit wijzigingsgebied gelden hoogtebeperkingen. De toekomstige ontsluiting zal enkel via het bedrijventerrein Weg en Land verlopen. Ook in dit wijzigingsgebied geldt dat gebouwen ten minste 40 meter vanaf de insteek van de in het noordwesten aangrenzende watergang gerealiseerd moeten worden.

Wro-zone - Wijzigingsgebied 3

In dit laatste wijzigingsgebied gelden bijna dezelfde wijzigingsregels als in wijzigingsgebied 1 en 2. Afwijkend is dat de agrarische bestemming naar de bestemming 'Recreatie - 3' kan worden gewijzigd en niet naar 'Recreatie - 1' of 'Recreatie – 2'. De bestemming 'Recreatie – 3' maakt aanvullend op de bestemming 'Recreatie' outdooractiviteiten mogelijk. Dit betekent een mogelijke uitbreiding van de aangrenzende golfbaan Rottebergen of bijvoorbeeld de aanleg van een pitch en puttbaan. In dit wijzigingsgebied zijn uitsluitend andere bouwwerken ten dienste

van de bestemming mogelijk (schuilhutjes en toiletten), mits niet wordt afgeweken van de bouwregels.

Algemeen

Aan de uitwerking van de alle wijzigingsbevoegdheden zijn meerdere regels gebonden. Een inrichtingsplan dient te worden voorgelegd, waaruit blijkt dat de nieuw te realiseren functie landschappelijk en ruimtelijk goed is in te passen binnen het omliggende recreatiegebied. Getoetst dient te worden aan het beeldkwaliteitsplan, welke als bijlage bij de regels is gevoegd. Daarnaast gelden andere aanvullende regels waaraan moet worden voldaan, zoals:

- het vinden van aansluiting op aanwezige extensieve recreatieve verbindingen;
- het saneren van bestaande agrarische bebouwing;
- bestaande watergangen en aanwezige natuurwaarden dienen waar mogelijk te worden gehandhaafd en natuurontwikkeling dient waar mogelijk te worden bevorderd, en;
- een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouwen zijnde, en/of werkzaamheden kan worden verlangd.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

In het overgangsrecht is een regeling opgenomen voor bebouwing en gebruik dat al bestond bij het opstellen van het plan, maar dat strijdig is met de opgenomen regeling. Onder bepaalde voorwaarden mag deze strijdige bebouwing en/of strijdig gebruik worden voortgezet of gewijzigd.

In de slotregel is de officiële naam van het plan bepaald. Onder deze naam kan het bestemmingsplan worden aangehaald.

2.3.4 Geometrische plaatsbepaling / verbeelding

Voor het verbeelden van de geometrisch bepaalde bestemmingen is een GBKN-ondergrond gebruikt. Dit bestand is opgebouwd in coördinaten in het stelsel van de Rijksdriehoeksmeting, of kortweg Rijksdriehoekscoördinaten (ook wel: RD-coördinaten). Dit zijn de coördinaten die in Nederland worden gebruikt als grondslag voor onder meer geografische aanduidingen, waarbij de exacte locatie van een gebied wordt vastgelegd. In het plan is met behulp van lijnen, coderingen en arceringen aan gronden een bepaalde bestemming toegekend. Binnen een bestemmingsvlak zijn met gebiedsaanduidingen nadere regels aangegeven. Op een afdruk van de geometrische plaatsbepaling, de verbeelding, zijn alle bestemmingen en gebiedsaanduidingen naast elkaar zichtbaar.

De gegevens zijn digitaal raadpleegbaar. Via de digitale portal waarop het plan wordt gepubliceerd kan, door te klikken op een bepaalde locatie, de bijbehorende bestemmingsregeling worden opgeroepen.

Deel C: Verantwoording

3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 in werking getreden. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte. De structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

De leidende gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging. De SVIR is de eerste rijksnota die de onderwerpen infrastructuur en ruimte integraal behandelt. In de SVIR richt het Rijk zich vooral op decentralisatie. De verantwoordelijkheid wordt verplaatst van rijksniveau naar provinciaal en gemeentelijk niveau.

Door urbanisatie, individualisering, vergrijzing en ontgroening nemen de ruimtelijke verschillen toe. Vanaf 2035 groeit de bevolking niet meer. De samenstelling van de bevolking, en daarmee de samenstelling van huishoudens, verandert. Ambities tot 2040 zijn onder andere het aansluiten van woon- en werklocaties op de (kwalitatieve) vraag en het zoveel mogelijk benutten van locaties voor transformatie en herstructurering. Ook wil het Rijk ervoor zorgen dat in 2040 een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit wordt geboden. Dit moet voor zowel het landelijk als het stedelijk gebied gelden. In de SVIR is verder vastgelegd dat provincies en (samenwerkende) gemeenten verantwoordelijk zijn voor programmering van verstedelijking. (Samenwerkende) gemeenten zorgen voor (boven)lokale afstemming van woningbouwprogrammering die past binnen de provinciale kaders. Ook zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van de woningbouwprogramma's.

Ter versterking van het vestigingsklimaat in de stedelijke regio's rondom de main-, brain- en greenports geldt een gebiedsgerichte, programmatische urgentieaanpak. In krimpregio's wordt het interbestuurlijke programma bevolkingsdaling doorgezet.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Rijk legt met het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds is het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR). Het besluit is op 30 december 2011 in werking getreden.

Onderwerpen waarvoor het Rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensie-taken. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen

aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Met betrekking tot het plangebied van voorliggend bestemmingsplan gelden geen nationale ruimtelijke belangen. Een nadere afweging van het Barro is hierdoor niet benodigd.

3.2 Provinciaal beleid

Provinciale structuurvisie; Visie op Zuid-Holland, ontwikkelen met schaarse ruimte

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) moeten gemeenten, provincies en Rijk hun beleid neerleggen in één of meer structuurvisies. Het provinciebestuur van Zuid-Holland heeft ervoor gekozen één integrale ruimtelijke structuurvisie voor Zuid-Holland te ontwikkelen.

Provinciale Staten stelden op 2 juli 2010 de provinciale Structuurvisie, de Verordening Ruimte (de realisatie van de structuurvisie, zie ook hierna) en de Uitvoeringsagenda vast. Vanaf dat moment gelden de Streekplannen, inclusief eventuele partiële herzieningen, en de Nota Regels voor Ruimte niet langer als vigerend beleids- en toetsingskader. Bij de vaststelling is evenwel geconstateerd dat het voor een aantal onderwerpen en dossiers nog niet mogelijk was een passende oplossing op te nemen. Daarom zijn een eerste (23 februari 2011) en tweede herziening (29 februari 2012) van de Provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte opgesteld welke werden vastgesteld door Provinciale Staten. Daarnaast heeft een actualiseringsslag plaatsgevonden in 2011.

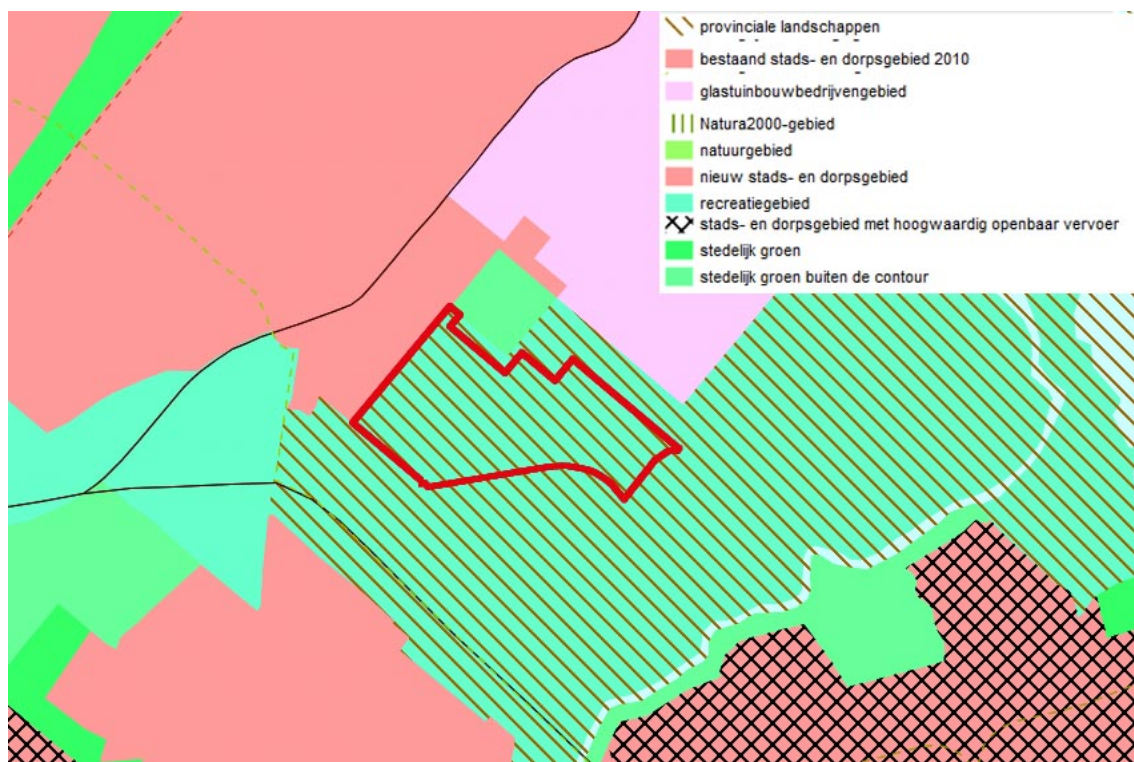
De structuurvisie bevat het ruimtelijk beleid tot 2020 met een doorkijk naar 2040. Het accent ligt op sturing vooraf en sturing op kwaliteit.

Het beleid gaat in op verschillende provinciale belangen. Van belang voor het plan is de bundeling van verstedelijking, infrastructuur, voorzieningen en economische activiteiten gericht op concentratie en functieafstemming. Verder dient kansrijke en innovatieve binnenstedelijke verdichting plaats te vinden. Ook is de opvang van de bevolkingsgroei in regionale, goed ontsloten kernen en daartoe aangewezen relatief verstedelijkte zones belangrijk. De voorgenomen ontwikkeling sluit met zijn functie aan op functies uit de omgeving.

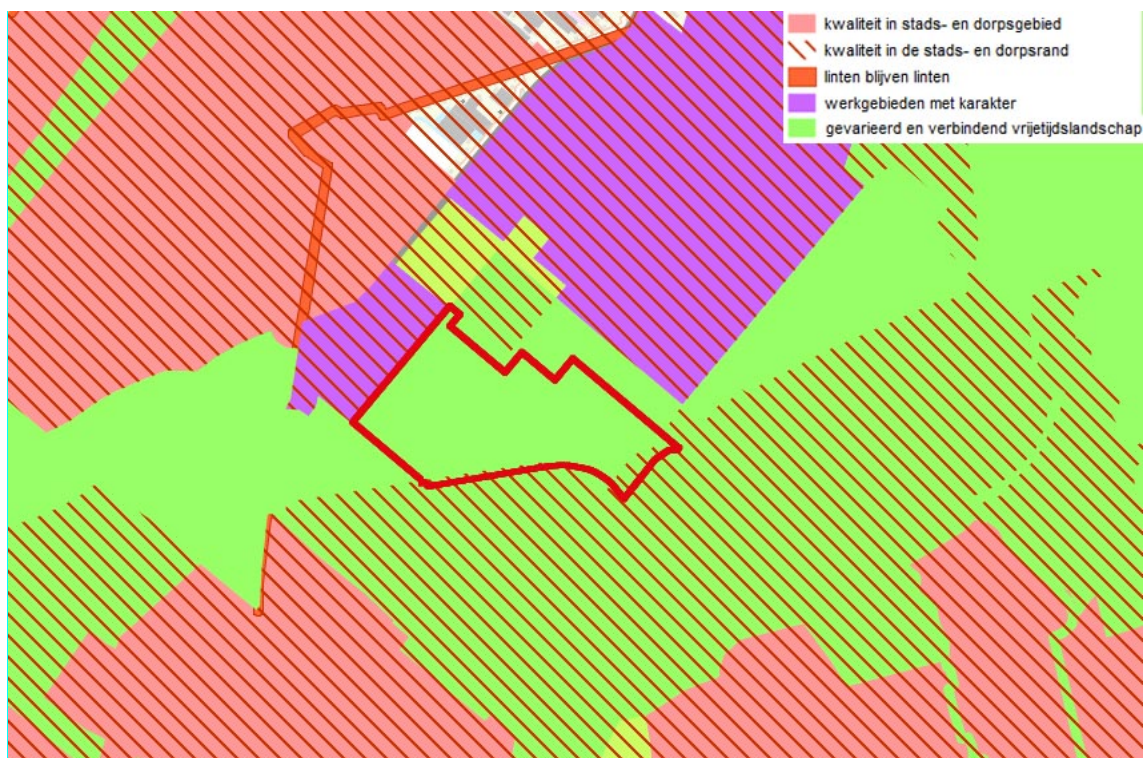
Het plangebied is op de functiekaart (afbeelding 3.1) van de provinciale structuurvisie aangewezen als 'recreatiegebied' met de aanduiding 'provinciaal landschap'. Op de kwaliteitskaart (afbeelding 3.2) is het plangebied aangewezen als 'gevarieerd en verbindend vrijetijdsland-schap'.

De eerste en tweede herziening en de actualisering 2011 van de structuurvisie hebben geen betrekking op gronden binnen het onderhavige bestemmingsplangebied.

De voorgenomen ontwikkeling past binnen de kaders die door de provinciale structuurvisie zijn gesteld. De voorgenomen ontwikkelingen worden in het recreatiegebied en provinciaal landschap passend geacht. De ontwikkelingen spelen in en sluiten aan op het recreatieve landschap.

Afbeelding 3.1: de functiekaart behorende bij de provinciale structuurvisie

Afbeelding 3.2: de kwaliteitskaart behorende bij de provinciale structuurvisie

Provinciale Verordening Ruimte; ontwikkelen met schaarse ruimte

Om het provinciale ruimtelijke belang, zoals beschreven in de provinciale structuurvisie, te kunnen uitvoeren is, onder meer, de provinciale verordening opgesteld. In de provinciale verordening zijn de zaken die generiek van aard zijn (relevant voor alle gemeenten of een bepaalde groep gemeenten) en in eerste instantie vooral een werend of beperkend karakter hebben vastgelegd. De provincie acht de borging hiervan van groot belang.

Tevens zijn de nationale belangen zoals vastgelegd in het Barro ook in de provinciale verordening opgenomen ten behoeve van een doorwerking in de gemeentelijke bestemmingsplannen. Tot slot zijn in de verordening regels gesteld over de inhoud van bestemmingsplannen en de inhoud van de toelichting van bestemmingsplannen. De verordening heeft slechts betrekking op een beperkt aantal onderwerpen. Bij het opstellen van bestemmingsplannen dient daarom ook rekening te worden gehouden met ander provinciaal beleid. Bovendien moet worden voldaan aan de overige wet- en regelgeving.

Het plangebied is gelegen buiten de bebouwingscontouren van Bergschenhoek (kaart 1 van de verordening). Buiten deze contouren is in principe geen verstedelijking mogelijk, waarin voorgenomen ontwikkeling ook niet voorziet. Voor het overige heeft het bestemmingsplangebied geen aanduidingen op de verschillende kaarten uit de verordening.

De eerste en de tweede herziening en de actualisering 2011 van de verordening hebben geen betrekking op gronden binnen het onderhavige bestemmingsplangebied.

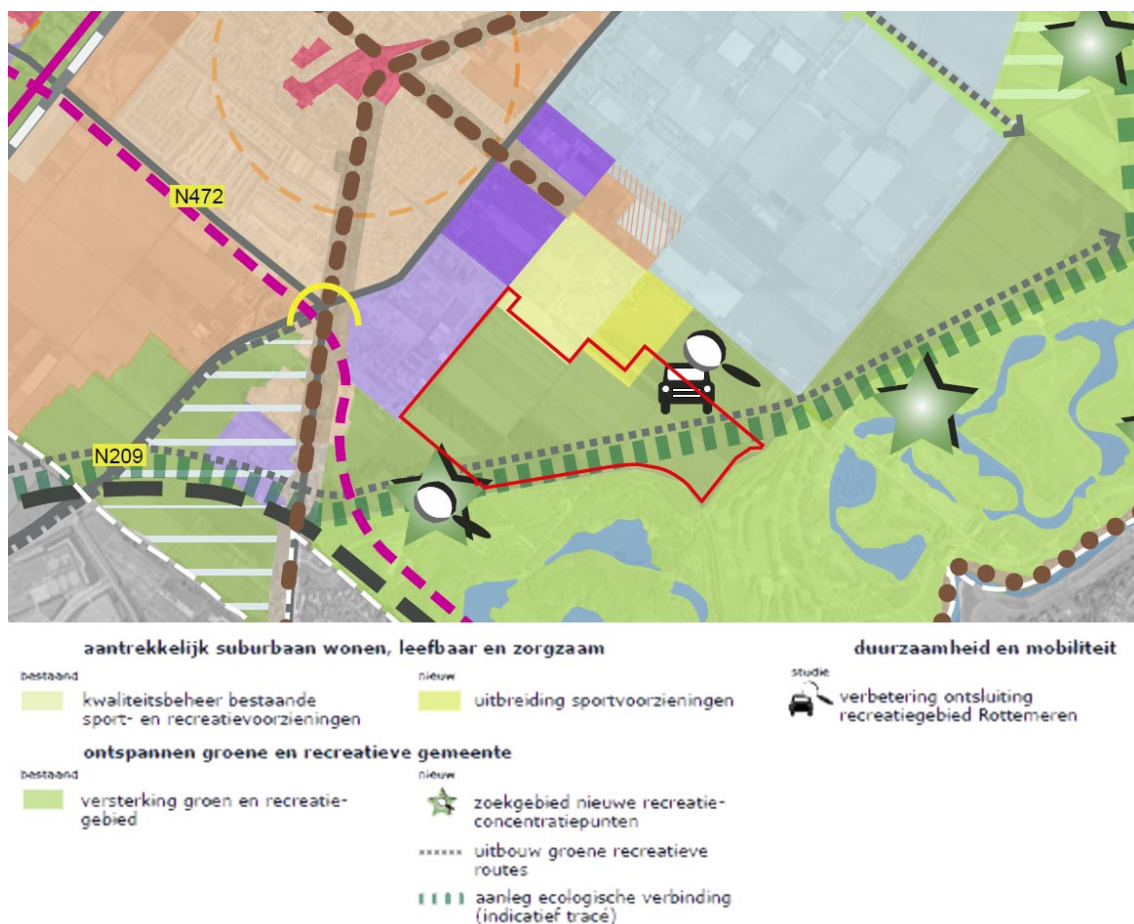
3.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Lansingerland

Op 18 februari 2010 is de Structuurvisie Lansingerland vastgesteld door de gemeenteraad van Lansingerland. Lansingerland wil 'aantrekkelijk wonen, werken, recreëren en leven' sturen met een eigen visie. Binnen de gemeente staat een groot aantal ontwikkelingen op stapel wat betreft woningbouw, bedrijventerreinen en maatschappelijke voorzieningen. Om deze en andere ruimtelijke ontwikkelingen en ruimtelijk beleid te verankeren, heeft de gemeente een structuurvisie opgesteld, op basis van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). De gemeente voldoet hiermee aan de verplichting uit de Wro om voor haar grondgebied een structuurvisie op te stellen.

De koers voor de gemeente Lansingerland is een ontspannen groene en recreatieve gemeente. Duurzaamheid en een goede ontsluitingsstructuur zijn daarbij randvoorwaarden. Specifieke voorwaarden voor het plangebied zijn:

- versterking groen en recreatiegebied;
- uitbouw groene recreatieve routes;
- aanleg ecologische verbinding (indicatief tracé);
- verbetering ontsluiting recreatiegebied Rottermeren;
- kwaliteitsbeheer bestaande sport- en recreatievoorzieningen, en;
- uitbreiding sportvoorzieningen.

Afbeelding 3.3: uitsnede kaart Structuurvisie Lansingerland

De voorgenomen ontwikkeling past binnen de hiervoor genoemde uitgangspunten. De aanleg van een wandel- en fietspad en eventueel een ruiterspad sluiten aan op het recreatieve karakter van het plangebied. Ook de opgenomen wijzigingsbevoegdheden maken recreatieve voorzieningen mogelijk die aansluiten op het recreatieve karakter van het plangebied. Hiermee vormt de Structuurvisie Lansingerland geen belemmering voor de haalbaarheid van dit plan.

3.4 Conclusies

De aanleg van een wandel- en fietspad en in de toekomst eventueel een ruiterspad vindt aansluiting bij de nationale en provinciale belangen. Daarnaast past de ontwikkeling binnen de gemeentelijke structuurvisie.

4 Natuur en landschap

4.1 Kader

Soortenbescherming

De Flora- en faunawet (hierna: Ffw) beschermt alle in het wild levende zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën. Van deze soortgroepen zijn alleen Huismuis, Bruine en Zwarte rat niet beschermd. Van de vissen, ongewervelde dieren (zoals vlinders, libellen en sprinkhanen) en planten zijn alleen de in de wet genoemde soorten beschermd.

De Ffw gaat uit van het “nee, tenzij”-principe. Dit betekent dat alleen onder bepaalde (zeer stringente) voorwaarden een inbreuk mag worden gemaakt op de bescherming van soorten en hun leefomgeving. Daarnaast beschermt de wet niet alleen soorten in het algemeen, maar ook individuen van soorten.

Voor ruimtelijke ingrepen die gevolgen hebben voor een beschermde soort en/of zijn leefgebied moet een ontheffing op grond van de Ffw worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan voortvloeien, dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

De wettelijk beschermde soorten zijn ingedeeld in de volgende vier categorieën.

- Meer algemene soorten (tabel 1 Ffw): voor deze soorten is een algemene vrijstellingsregeling van kracht in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling.
- Andere, niet algemeen voorkomende soorten (tabel 2 Ffw), met uitzondering van beschermde inheemse vogels: ontheffing is alleen mogelijk indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een gedragscode. Deze code dient door een sector of ondernemer zelf opgesteld te worden en dient vervolgens goedgekeurd te zijn door het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I).
- Strikt beschermde soorten (tabel 3 Ffw): voor deze soorten dient in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling altijd ontheffing te worden aangevraagd van de Ffw. Ontheffing wordt alleen verleend indien er geen alternatief is en geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor soorten in tabel 3 die ook op Bijlage IV van de Habitatrichtlijn (HR) voorkomen, wordt ontheffing echter alleen nog maar verleend indien er daarnaast een dwingende reden van groot openbaar belang is; dit is het gevolg van een uitspraak van de Raad van State².
- Beschermde inheemse vogels: deze vallen onder de Europese Vogelrichtlijn (VR). Ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en dwingende redenen van groot openbaar belang zijn volgens een uitspraak van de Raad van State³ geen reden om ontheffing te verlenen.

² Zie ABRS 21 januari 2009, zaak nr. 200802863/1

³ zie ABRS 13 mei 2009, zaak nr. 200802624/1

Ontheffing is uitsluitend toegestaan op basis van de ontheffingsgronden die in de VR zijn genoemd. Overigens is het, indien geen ontheffing nodig is, volgens de huidige interpretatie van de wet wel verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Voor sommige vogelsoorten met vaste verblijfplaatsen geldt dat deze vaste verblijfplaatsen en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd zijn.

Overigens geldt voor alle in het wild levende planten- en diersoorten de zogenaamde zorgplicht. Dit houdt in dat “voldoende zorg” in acht moet worden genomen voor alle planten en dieren en hun leefomgeving. Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat dieren niet gedood worden en dat planten verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

Gebiedsbescherming

Het voormalige ministerie van Landbouw, Natuur en Visserij (LNV) heeft in 1990 de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) geïntroduceerd. De EHS bestaat uit een netwerk van natuurgebieden. Het doel van de EHS is de instandhouding en ontwikkeling van deze natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan.

Bescherming van (natuur)gebieden heeft daarnaast ook plaats middels de Natuurbeschermingswet. Daaronder vallen de volgende typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde Natuurmonumenten;
- Wetlands.

Binnen beschermde natuurgebieden gelden (strengere) restricties voor ruimtelijke ontwikkelingen. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht.

4.2 Onderzoek

Bij het opstellen van bestemmingsplan ‘Hoekse Park’ is in het onderzoeksgebied al een natuurtoets uitgevoerd (bijlage 1) die onderdeel uitmaakte van een Plan-MER van Hoekse Park Bergschenhoek. Deze natuurtoets uit 2006 is weliswaar al enkele jaren oud, maar de aard van de werkzaamheden is echter niet gewijzigd: ook toen al werd uitgegaan van onder meer graafwerkzaamheden aan het maaiveld en het dempen, verbreden en opnieuw graven van watergangen. Bovendien werden ook toen al voorzieningen mogelijk gemaakt, zoals ontsluiting, parkeergelegenheid, recreatievoorzieningen en bouwwerkzaamheden (gebouwtjes, bouwwerken). Binnen het plangebied hebben zich sinds die tijd geen ontwikkelingen voorgedaan. Aangenomen wordt dat de uitgevoerde natuurtoets in die zin nog steeds actueel is. Hieronder volgt een korte beschrijving van de resultaten van die natuurtoets, die nog steeds toepasbaar is op voorgenomen ontwikkeling van een wandel- en fietspad en eventueel een ruiterspad.

Toetsing Ffw

In het kader van de uit te voeren werkzaamheden - op basis van de aanvraag van een omgevingsvergunning - zal nog een actuele toetsing van de Ffw plaatsvinden. Deze actuele toetsing moet uitwijzen dat de ontwikkelingen doorgang kunnen vinden.

Soortenbescherming

Grondgebonden zoogdieren

In het plangebied komen uitsluitend algemeen voorkomende soorten grondgebonden zoogdieren voor (tabel 1 Ffw): Egel, Gewone bosspitsmuis, Mol, Hermelijn, Wezel, Bunzing, Vos, Veldmuis, Dwergmuis, Bosmuis, Haas en Konijn. Voor deze soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkeling. Verplichtingen in het kader van de Ffw (anders dan de zorgplicht) zijn niet aan de orde.

Vleermuizen

In het plangebied zijn vleermuizen aangetroffen. Alle vleermuizen zijn streng beschermd in de Ffw (tabel 3) en middels Bijlage IV van de HR.

In het plangebied zijn incidentele waarnemingen gedaan van Meervleermuis en Ruige dwergvleermuis. Deze soorten maken niet structureel gebruik van het plangebied en verplichtingen zijn derhalve niet aan de orde.

Het plangebied is wel van belang voor Gewone dwergvleermuis. Een groot aantal individuen van deze soort gebruikt het plangebied frequent als vast foerageergebied. Waarschijnlijk zijn vaste vliegroutes aanwezig langs bosranden en boven paden en watergangen door het bos. Verblijfplaatsen zijn niet aangetroffen, maar foerageergebied en vliegroutes zijn ook beschermd als ze van significant belang zijn. Ze gelden als significant belangrijk indien bij aantasting de functionaliteit van (een) verblijfplaats(en) (in de omgeving van het plangebied) in het geding komt. Is dat het geval, dan zijn maatregelen nodig die voorkomen dat opgaande begroeiing langs een vliegroute of op foerageerplekken wordt aangetast. Ontheffing wordt niet verleend. Indien het boombestand in het Hoekse Park West slechts wordt uitgedund, zal de verstoring voor het foerageergebruik beperkt blijven; er zullen geen wezenlijke verstoringen en/of effecten op het niveau van de plaatselijke populatie optreden. Nieuwe ontwikkelingen in het omliggende agrarisch gebied en het handhaven van staand dood hout zal wellicht zelfs leiden tot nieuwe potenties voor vleermuizen.

Andere soorten vleermuizen zijn niet aangetroffen in het plangebied.

Broedvogels

In het plangebied komen verschillende soorten broedvogels voor. De verschillende waterlopen, oevers, weides, akkers, bosschages en bebouwing vormen geschikt broedgebied. Alle inheemse vogels zijn beschermd door de Ffw. De huidige interpretatie van de wet verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Het overtreden van verbodsbepalingen van de Ffw door ingrijpende werkzaamheden moet worden voorkomen. Tenzij nader onderzoek door een ter zake kundige heeft uitgewezen dat ter plaatse van de uit te voeren werkzaamheden geen sprake is van broedgevallen, mag niet met de werkzaamheden worden begonnen in het broedseizoen (dat ongeveer van half maart tot half juli loopt; dit is echter soortspecifiek).

Van een aantal soorten met vaste verblijfplaatsen zijn de nesten en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd. In het plangebied gaat het om vaste verblijfplaatsen van Buizerd en Ransuil. Deze waren ten tijde van het veldonderzoek aanwezig in de noordoostelijke bospercelen van Hoekse Park West. Bomen met vaste verblijfplaatsen, alsmede bomen in de directe

omgeving, mogen niet worden gekapt; de nesten mogen niet worden verstoord. Dat is in dit bestemmingsplan niet aan de orde.

Amfibieën en reptielen

In het plangebied komen alleen algemeen voorkomende beschermde soorten voor (tabel 1 Ffw): Gewone pad, Middelste groene kikker, Meerkikker, Kleine watersalamander en waarschijnlijk Bruine kikker. Voor deze soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkeling. Juridisch zwaardere beschermde soorten (tabel 2 of 3 Ffw / Bijlage IV HR) zoals Rugstreeppad, zijn niet aangetroffen. Reptielen worden niet verwacht in het plangebied. Verplichtingen (anders dan de zorgplicht voor de aangetroffen amfibiesoorten) zijn niet aan de orde.

Vissen

In het plangebied zijn twee beschermde vissoorten aangetroffen, te weten Kleine modderkruiper (tabel 2 Ffw) en Bittervoorn (tabel 3 Ffw). Indien watergangen worden gedempt en oeverranden worden vergraven, kunnen beperkte negatieve effecten optreden voor Kleine modderkruiper en Bittervoorn. Binnen het project worden echter ook nieuwe waterpartijen gerealiseerd die als vervangend biotoop voor de genoemde soorten kunnen dienen. Aanvullende compenserende maatregelen zijn dan ook niet noodzakelijk. Wel dient, in het geval dat watergangen worden gedempt en oeverranden worden vergraven, ontheffing te worden aangevraagd voor Bittervoorn en Kleine modderkruiper. Voor laatstgenoemde soort kan ook worden volstaan met het uitvoeren van de werkzaamheden volgens een door de Minister van EL&I goedgekeurde gedragscode; ontheffing is dan niet noodzakelijk.

Ongewervelden

Er zijn slechts enkele soorten ongewervelden beschermd. Deze soorten zijn over het algemeen zeer zeldzaam en gebonden aan zeldzame biotopen. Geen van deze soorten is in het plangebied aangetroffen. Verplichtingen in het kader van de Ffw zijn niet aan de orde voor wat betreft ongewervelden.

Vaatplanten

In het plangebied is slechts één beschermde vaatplant aangetroffen: Zwanenbloem (tabel 1 Ffw). Voor deze soort geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkeling. Verplichtingen, anders dan de zorgplicht, zijn niet aan de orde voor vaatplanten.

Gebiedsbescherming

Het plangebied maakt geen onderdeel uit van de provinciale EHS (PEHS). Een zogenaamde Planologische Natuurtoets is derhalve niet aan de orde.

Het plangebied is evenmin onderdeel van een gebied dat onder de Natuurbeschermingswet valt. Ook in de directe omgeving zijn dergelijke gebieden niet aanwezig. Een zogenaamde Habitattoets is derhalve niet aan de orde.

4.3 Conclusie

Soortenbescherming

Geconcludeerd kan worden dat in het plangebied een aantal door de Ffw beschermde soorten voorkomt. Het betreft vooral algemene beschermde soorten (tabel 1 Ffw). Voor deze soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkeling.

Daarnaast komen in het plangebied enkele juridisch zwaarder beschermde soorten voor (tabellen 2 en 3 Ffw / Bijlage IV HR). Het gaat om

- vleermuizen;
- (vaste verblijfplaatsen van) (broed)vogels;
- vissen.

In het plangebied zijn incidentele waarnemingen gedaan van Ruige dwergvleermuis en Meervleermuis. Het plangebied is niet van structureel belang voor deze beide soorten en verplichtingen in het kader van de Ffw zijn derhalve niet aan de orde. De Gewone dwergvleermuis gebruikt het plangebied om te foerageren en er zijn waarschijnlijk vliegroutes aanwezig. Ontheffing wordt niet verleend voor het aantasten van opgaande begroeiing langs belangrijke vliegroutes of foerageerplekken. Significante negatieve effecten worden echter niet verwacht. Aangezien voor het Hoekse Park West een halfopen landschap wordt nagestreefd met parkachtige delen met gemengd loofbos bestaande uit inheemse soorten, waarbij zo veel mogelijk wordt uitgegaan van de huidige kwaliteit van het bestaande bos, is de verwachting dat de voorgestane ontwikkeling het plangebied alleen maar geschikter maakt als foerageergebied en voor vliegroutes van Gewone dwergvleermuis. Een ontheffing is niet nodig, omdat overtreding van de Ffw wordt voorkomen.

In het plangebied komen vogels tot broeden. Alle inheemse vogels zijn beschermd door de Ffw. Er mag niet met versturende werkzaamheden worden begonnen in het broedseizoen, dat ongeveer van half maart tot half juli loopt (soortspecifiek), tenzij door een ter zake kundige is vastgesteld dat op dat moment ter plaatse van de voorgenomen werkzaamheden geen vogels broeden.

In de zuidelijke bospercelen van Hoekse Park West waren ten tijde van het veldonderzoek vaste verblijfplaatsen aanwezig van Buizerd en Ransuil. Deze nesten zijn jaarrond beschermd, alsmede het essentiële leefgebied rondom de nesten. Als maatregelen genomen worden om de functionaliteit van de voortplantings- en/of vaste rust- en verblijfplaats te garanderen, hoeft geen ontheffing van de Ffw aangevraagd te worden. Om zeker te weten of de mitigerende maatregelen voldoende zijn en er inderdaad geen ontheffing nodig is, kan toch een ontheffing aangevraagd worden om de maatregelen (goed) te laten keuren. Door bij de uitwerking van de wijzigingsbevoegdheden van het plan echter een zorgplicht in acht te nemen (in de vorm van het treffen van mitigerende maatregelen), kan worden voldaan aan het bepaalde in de Ffw. Als geen maatregelen genomen worden om de functionaliteit van de voortplantings- en/of vaste rust- en verblijfplaats te garanderen, dient een ontheffing aangevraagd te worden op grond van een wettelijk belang uit de Vogelrichtlijn. Ontheffing wordt echter niet verleend in het geval van ruimtelijke ontwikkeling (tenzij sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang). Bomen met vaste verblijfplaatsen, alsmede bomen in de directe omgeving, mogen dan niet worden gekapt; de nesten mogen niet worden verstoord.

In het plangebied zijn twee beschermde vissoorten aangetroffen: Kleine modderkruiper (tabel 2 Ffw) en Bittervoorn (tabel 3 Ffw). Indien watergangen worden gedempt en oeverranden worden vergraven, dient ontheffing te worden aangevraagd voor Bittervoorn en Kleine modderkruiper. Omdat binnen het project ook nieuwe waterpartijen gerealiseerd worden die als vervangend biotoop voor de genoemde soorten kunnen dienen, zal naar verwachting ontheffing worden verleend. Voor Kleine modderkruiper kan ook worden volstaan met het uitvoeren van de

werkzaamheden volgens een door de Minister van EL&I goedgekeurde gedragscode; ontheffing is dan niet noodzakelijk.

Gebiedsbescherming

Het plangebied is geen onderdeel van een door de Natuurbeschermingswet beschermd gebied. Evenmin is het onderdeel van de PEHS. De ontwikkeling heeft naar verwachting geen wezenlijk negatief effect op de beschermde natuurgebieden in de omgeving, omdat de afstand tussen het Hoekse Park West en deze gebieden te groot is en er geen functionele relaties aanwezig zijn. De ontwikkeling in Hoekse Park West heeft naar verwachting een positief effect op de voorkomende natuurwaarden omdat het de ecologische verbinding kan gaan vormen tussen het PEHS-gebied ten westen van het Hoekse Park West en het Regiopark Rottemeren.

Bij de uitvoering van de opgenomen wijzigingsbevoegdheden is vereist dat voldaan wordt aan de onderzoeksverplichting van het aspect ecologie. Hierbij dient te worden getoetst aan de Flora- en faunawet.

5 Water

5.1 Kader

Er is een groot aantal beleidsstukken dat betrekking heeft op de waterhuishouding. Hieronder wordt één en ander uiteengezet.

5.1.1 Europees en rijksbeleid

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 - 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld.

Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het Rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water meer bepalend zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van bepalendheid wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied.

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan is gedetailleerder dan de SVIR en blijft als uitwerking van de SVIR bestaan. Specifiek gaat het over de gebieden die deel uitmaken van de ruimtelijke hoofdstructuur, het IJsselmeer, de Noordzee en de rivieren. Ook de bescherming van vitale functies en kwetsbare objecten is een onderwerp van nationaal belang. Hiervoor geldt het Barro.

Waterwet

In de Waterwet (2009) zijn acht oude waterwetten samengebracht. De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de Europese Kaderrichtlijn Water te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen.

De waterschappen krijgen een nieuwe bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen, bemalingen en infiltraties, met uitzondering van onttrekkingen voor drinkwater, koude- en warmteopslag en grote industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³/jaar. Gemeenten krijgen verdergaande taken en bevoegdheden in het kader van de zorgplicht voor het inzamelen van afvalwater in de riolering en voor hemelwater en grondwater.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen.

Kaderrichtlijn water

Op 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) van kracht geworden. De KRW geeft een kader voor de bescherming van de ecologische en chemische kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater.

Waterbeheer 21^e eeuw

In september 2000 heeft de commissie Waterbeheer 21^e eeuw (WB21) advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatshebben; berging moet binnen het stroomgebied plaatshebben. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

5.1.2 Provinciaal beleid

Grondwaterplan Zuid-Holland 2007 - 2013

Het grondwaterbeleid van de provincie voor de komende jaren staat in het Grondwaterplan Zuid-Holland 2007 - 2013. Hierin zijn ook de kaders beschreven die de provincie gebruikt bij het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen. In de Verordening Waterbeheer zijn aanvullende regels opgenomen waar de provincie rekening mee houdt bij het verlenen, wijzigen of intrekken van een onttrekkingsvergunning. In het Grondwaterplan heeft de provincie zes speerpunten geformuleerd voor het grondwaterbeleid in de komende periode. Deze speerpunten komen voort uit de eerder genoemde actuele ontwikkelingen en veranderingen in wet- en regelgeving. De speerpunten zijn:

- a. verzilting en grondwaterkwantiteit;
- b. grondwaterkwaliteit;
- c. bodemdaling;
- d. concurrentie om de schaarse ruimte;
- e. verandering van positie en taken van de provincie;
- f. specifieke gebieden.

Provinciaal Waterplan 2010 - 2015

Op 1 januari 2010 is het Provinciaal Waterplan 2010 - 2015 in werking getreden. In het Provinciaal Waterplan zijn de opgaven van de KRW, het NBW en het Nationaal Waterplan vertaald naar strategische doelstellingen voor Zuid-Holland. Het Provinciaal Waterplan beschrijft op hoofdlijnen wat de provincie in de periode tot 2015 samen met haar waterpartners wil bereiken. Het Waterplan heeft vier hoofdopgaven:

- a. waarborgen waterveiligheid;
- b. zorgen voor mooi en schoon water;
- c. ontwikkelen duurzame zoetwatervoorziening;
- d. realiseren robuust en veerkrachtig watersysteem.

In het plan zijn deze opgaven verder uitgewerkt in 19 thema's en voor drie gebieden, in samenhang met economische, milieu- en maatschappelijke opgaven. Dit heeft geleid tot een integrale visie op de ontwikkeling van de Zuid-Hollandse Delta, het Groene Hart en de Zuidvleugel van de Randstad.

Verordening Ruimte

In de Verordening Ruimte is regelgeving opgenomen voor de regionale en primaire waterkeringen. Voor bestemmingsplannen zijn randvoorwaarden opgenomen die een onbelemmerde werking, instandhouding en het onderhoud van de primaire en regionale waterkeringen mogelijk maken. Dit geldt voor de beschermingszone(s) en de kernzone die horen bij de waterkeringen zoals opgenomen in de vastgestelde leggers van de waterschappen.

5.1.3 Beleid waterbeheerder

Waterbeheerplan 2010-2015

De waterbeheerder ter plaatse van het plangebied is het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (HHSK). Het *Waterbeheerplan 2010-2015* is het eerste Waterbeheerplan waarin het beleid voor alle taken van het HHSK is opgenomen. Voor de gemeente Lansingerland zijn dit: de waterveiligheid (waterkeringenbeheer; bescherming tegen overstrooming), de zorg voor oppervlaktewater en grondwater, het beheer van de afvalwaterketen en emissies.

Accenten voor de komende jaren liggen op het op orde krijgen en houden van de basisbeheers-taken, kosteneffectiviteit en kostenbeheersing. Hierbij wordt voorrang gegeven aan de waterveiligheid. HHSK speelt proactief in op ruimtelijke ontwikkelingen (adviseren, kansen benutten, randvoorwaarden stellen). Samenwerking met partijen binnen en buiten het gebied is belangrijk. In de taakuitoefening houdt het HHSK rekening met landschappelijke waarden, natuur, cultuurhistorie en (recreatief) medegebruik, voor zover dat niet ten koste gaat van een doelmatige behartiging van de waterschapstaken.

Stedelijke waterplannen zijn een belangrijk instrument om de samenwerking en afstemming met gemeenten te bevorderen en gezamenlijk tot een uitgebalanceerde aanpak te komen, dit overigens met behoud van de wederzijdse taken en verantwoordelijkheden. De prioriteit binnen het stedelijke gebied ligt voor het HHSK, naast de rioleringsinspanningen van de gemeenten, bij de maatregelen om te voldoen aan de KRW en het NBW. Daarnaast wil het HHSK in de waterplannen meer aandacht besteden aan het operationele beheer en onderhoud van het watersysteem, zoals baggerwerk in stedelijk gebied. Zowel voor de waterkwaliteit (schoon en

aantrekkelijk water) als voor waterkwantiteit (wateraanvoer en -afvoer; het voorkomen van wateroverlast) is het belangrijk dat dit goed wordt geregeld. Een belangrijke KRW-maatregel binnen de gemeente Lansingerland is het aansluiten van de glastuinbouwbedrijven (kassen) op de riolering. Vanuit het NBW is er een opgave om extra waterberging en afvoercapaciteit te realiseren zodat aan de wateroverlastnormering kan worden voldaan.

Waterberging bij ruimtelijke ontwikkelingen

In de nota "*Waterberging bij ruimtelijke ontwikkelingen*" (Nota waterkwantiteitsbeheer, vastgesteld op 26 juni 2007 en aangevuld op 7 september 2007) is het beleid geformuleerd over de waterberging bij ruimtelijke ontwikkelingen. Samenvattend betekent het beleid het volgende:

1. aan ontwikkelingen die resulteren in een toename van het verharde oppervlak van minder dan 500 m² worden geen waterbergings-eisen gesteld;
2. bij de overige ontwikkelingen wordt aan de hand van de eigenschappen van het gebied vastgesteld hoeveel aanvullende waterberging benodigd is.

5.1.4 Gemeentelijk beleid

Waterplan Lansingerland

Op 29 april 2010 is het visiedeel van het Waterplan vastgesteld. Het doel van het Waterplan is het maken van afspraken, waarmee een robuust, veilig en duurzaam watersysteem gerealiseerd kan worden. Dit watersysteem moet voldoen aan landelijke en Europese normen en moet gebaseerd zijn op een gezamenlijke visie van gemeente en hoogheemraadschappen. Onderdelen hiervan zijn:

- a. een samenhangende beschouwing van de ambities, ruimtelijke ontwikkelingen en (water)problemen;
- b. een integrale (ruimtelijke) visie op het grondwater, oppervlaktewater en de riolering;
- c. een concreet maatregelenpakket voor de realisatie van maatregelen.

De doelgroep van het stedelijk Waterplan bestaat uit bestuurders (van de gemeente en de hoogheemraadschappen), bewoners, beleidsmakers en beheerders. Het Waterplan heeft geen wettelijke status, maar fungeert als koepelplan en integraal kader voor afspraken over watermaatregelen tussen gemeente en hoogheemraadschappen. Op 30 juni 2011 is de eindrapportage van het Waterplan vastgesteld.

Gemeentelijk Rioleringsplan 2009-2013

In het Gemeentelijk Rioleringsplan 2009-2013 (GRP) staat beschreven hoe de gemeente omgaat met afvalwater, hemelwater en grondwater. In het GRP zijn niet alleen maatregelen opgenomen voor het voorkomen van water op straat, maar ook om emissie vanuit de riolering naar het oppervlaktewater te reduceren. Daarnaast heeft de gemeente aanvullende maatregelen opgenomen ter verbetering van de waterkwaliteit (het 'waterkwaliteitsspoor'). De gemeente is voornemens in de planperiode een afkoppelplan op te stellen om de mogelijkheden voor afkoppelen in beeld te brengen. De gemeente stelt in de komende planperiode van het GRP een meetplan op voor de monitoring van de riolering en voert deze monitoring ook uit. De intentie van het GRP is gericht op samenwerking en afstemming binnen de (afval)waterketen tussen gemeente en de twee hoogheemraadschappen. Maatregelen uit het GRP die leiden tot verbetering van de waterkwaliteit, maken ook integraal onderdeel uit van uitvoeringsmaatregelen.

len die zijn opgenomen in de eindrapportage van het Waterplan dat op 30 juni 2011 is vastgesteld.

5.2 Onderzoek

Hieronder volgt de inhoudelijke toetsing van het plan aan de verschillende 'waterthema's', zoals die beschreven staan in de Handreiking Watertoets. Toetsing aan deze thema's levert de watertoets op.

Bestaande situatie

Watersysteem

Het Hoekse Park West ligt in de Polder Bleiswijk. Als streefpeil geldt N.A.P. - 6,55 m in de winter en N.A.P. - 6,70 m in de zomer.

De waterhuishouding in het plangebied wordt geregeld door middel van een stelsel van tochten. Door de brede tochten wordt het water over het plangebied verdeeld. De afvoer naar de Rotte vindt plaats via dezelfde brede tochten richting het noorden naar het gemaal De Kooij en het zuiden naar het gemaal Lansingerland.

In het zuidwestelijke plandeel zijn twee onderbemalingen aanwezig. Met behulp van een klein gemaal en een windmolen wordt het waterpeil lager gehouden. De waterpeilen in de onderbemalingen liggen tussen de N.A.P - 7,45 m en N.A.P - 6,80 m. Het beleid van het hoogheemraadschap is er overigens op gericht de versnippering in de peilgebieden (door kunstmatige onderbemalingen) zoveel mogelijk op te heffen bij een functiewijziging van de gronden.

Grondwater

Doordat het diepe grondwater een stijghoogte heeft van ongeveer N.A.P. -5,0 m en het freatische grondwater gemiddeld op N.A.P. -6,6 m staat, is er een lagere kwelstroom. Ter plaatse van de onderbemalingen is de kwel plaatselijk hoger. De kwel is voedselrijk en kent een hoog chloridegehalte welke geschat wordt op 0,22 m/jaar. Ter plaatse van de onderbemalingen is deze plaatselijk hoger.

Waterkwaliteit en ecologie

De waterkwaliteit in het Hoekse Park West wordt bepaald door de aanvoer van water uit de Rotte en het grondgebruik in het Hoekse Park.

Het water uit de Rotte is van een goede kwaliteit. Het landbouwgebruik leidt niet tot een ernstige verontreiniging van het water maar wel tot verhoogde concentraties fosfaat en nitraat. De netto waterkwaliteit in het plangebied is redelijk.

Beheer en onderhoud

Het hoogheemraadschap is de beheerder van het totale watersysteem. Het onderhoud voor de hoofd- en boezemwatergangen is tevens de verantwoordelijkheid van het hoogheemraadschap. Het onderhoud van de overige watergangen ligt bij particulieren, de gemeente en andere instanties.

Effecten van het plan op de waterhuishouding

Watersysteem

De structuur van het watersysteem van watergangen en waterpeilen wordt volledig gehandhaafd. Door verbreding van de watergangen en het aanleggen van natuurvriendelijke oevers wordt het wateroppervlak evenwel vergroot.

Waterberging

In het plangebied is sprake van de toevoeging van verharding. Verharding wordt toegevoegd in de vorm van wandel- en fietspaden. Naast deze verharding wordt ook voorzien in het verbreden van - en het eventueel aanleggen van nieuwe - watergangen. Bij de uitwerking van voorgenomen ontwikkeling wordt rekening gehouden met voldoende waterberging, waarbij de norm van het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard wordt aangehouden. Dit betekent dat de bergingsopgave bepaald dient te worden aan de hand van de kenmerken van het plangebied.

	Huidige situatie	Toevoeging	Toekomstige situatie
Verhardingen			
Verharding – fietspad*	-	4.500 m ²	4.500 m ²
Verharding – wandelpad*	-	1.500 m ²	1.500 m ²
Verharding – bebouwing	590 m ²		590 m ²
Totale verharding	590 m²	6.000 m²	6.590 m²
Water	14.325 m²	4.195 m²	18.520 m²
Oppervlakte plangebied	633.172 m²		

* Hoewel circa 22.000m² een 'Verkeer – verblijfsgebied' bestemming krijgt wordt slechts een deel hiervan verhard aangelegd, het overige deel wordt ingericht als ruitpad.

In het plangebied is sprake van een maximale toevoeging aan verharding van 6.000 m² (0,9% van het plangebied). Met het verbreden van bestaande watergangen en de aanleg van nieuwe watergangen wordt circa 4.200 m² aan nieuw oppervlaktewater toegevoegd. Het toe te voegen oppervlaktewater wordt gerealiseerd binnen de overige bestemmingen en wordt niet bestemd als water.

De norm van het Hoogheemraadschap gaat er van uit dat 10% van de netto toename van verhard oppervlakte wordt gecompenseerd met aanvullende waterberging. In het kader van dit bestemmingsplan dient minimaal 600 m² aanvullende waterberging te worden gerealiseerd. Met de toevoeging van 4.200 m² wordt hier ruimschoots aan voldaan.

Tevens zijn drie wijzigingsgebieden opgenomen waar ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt die verharding toestaan. Tijdens de uitvoering van deze wijzigingsbevoegdheden zullen aparte watertoetsen worden uitgevoerd.

In het kader van bestemmingsplan Hoekse Park is daarnaast reeds voorzien in waterberging ten behoeve van de ontwikkelingen in Hoekse Park West.

Waterafvoer

Aan de westzijde van het Hoekse Park West, langs de Bergweg-Zuid, wordt mogelijk een nieuw gemaal gebouwd ten behoeve van de afvoer van Schiebroek. Het water wordt vervolgens via de verbrede watergang langs het Lage Bergse Bos afgevoerd naar het gemaal Lansingerland, ten zuiden van het plangebied. Via het gemaal Lansingerland wordt het overtollige water afgevoerd naar de Rotte.

Mogelijkheid tot opheffing onderbemalingen

Zolang een deel van het Hoekse Park West zijn agrarische functie behoudt, blijft de onderbemaling gehandhaafd - de onderbemaling is nodig om de graslanden te kunnen laten beweiden door het vee.

Waterkwaliteit en ecologie

Op sommige locaties binnen het plangebied komt zogenaamde "katteklei" voor. Katteklei is een extreem zure kleisoort. Het heeft de eigenschappen dat het weinig vruchtbaar is, een slechte doordringbaarheid heeft voor water en een hoge dichtheid kent. De grond heeft een blauwgrijze kleur en naast roestvlekken heeft het kenmerkende gele vlekken. Het ontstaan van katteklei wordt verklaard uit het sedimentatiemilieu. Onder bepaalde omstandigheden worden tijdens de sedimentatie van mariene afzettingen aanzienlijke hoeveelheden pyriet opgehoopt. Bij drooglegging oxideert pyriet en ontstaan de gele vlekken van basisch ijzersulfaat (jarosiet) en bruine vlekken van ijzeroxide. Het vrijkomende zwavelzuur wordt in eerste instantie geneutraliseerd door de aanwezige carbonaten. Als deze niet meer aanwezig zijn, wordt de grond extreem zuur. De zuurgraad kan een waarde bereiken van pH 2. Bij deze lage pH-waarde kunnen grote hoeveelheden aluminium uit bodemmineralen oplossen, waardoor zeer ongunstige omstandigheden voor plantengroei ontstaan.

Met de kwelstroom wordt voedselrijk water aangevoerd. De kwel zorgt voor een minder zure bodem waardoor planten kunnen gedijen. Een kattekleigebied is heel geschikt voor de instandhouding en verdere ontwikkeling van waardevolle oever- en watervegetatie. Als in gebieden met katteklei ook sprake is van kwel, zijn de omstandigheden voor aquatische natuur nog gunstiger. Een dicht slotenpatroon maakt het mogelijk dat de potenties zich optimaal kunnen ontwikkelen. De combinatie van schone kwel en katteklei kan zorgen voor zeldzame vegetatie zoals pilvaren, vlottende bies, knolrus en kleinste egelskop.

In de toekomstige situatie is meer open water aanwezig waardoor de kwel toeneemt wat een positief effect heeft op de aanwezige katteklei. Ter plaatse van de onderbemalingen wordt verwacht dat de kwel ligt afneemt, maar zeker wel aanwezig blijft. De negatieve effecten op de katteklei in de onderbemalingen zullen dan ook beperkt zijn.

Beheer en onderhoud

Het Hoogheemraadschap blijft beheerder van het gehele watersysteem, maar is in principe alleen onderhoudsplichtige van hoofd- en boezemwatergangen. Voor de overige watergangen en de nieuw aan te leggen waterplassen ligt het onderhoud bij andere instanties.

5.3 Conclusie

Binnen het plangebied wordt ruimschoots voldaan aan de waterbergingseis. Het aspect water vormt geen belemmering voor de haalbaarheid van dit bestemmingsplan. Voor de wijzigingsgebieden geldt dat aparte watertoetsen worden uitgevoerd.

De hoofd- en boezemwatergangen zijn bestemd als "Water". Hiermee wordt de aanleg van een minimaal wateroppervlak gewaarborgd. Omdat de inrichting van het gebied nog niet volledig bekend is, is de aanleg van water ook binnen alle overige voorkomende bestemmingen mogelijk.

Een concept van deze waterparagraaf wordt voor informeel advies voorgelegd aan het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard. Het voorontwerpbestemmingsplan zal, conform het gestelde in artikel 3.1.1. van het Bro, opnieuw aan het Hoogheemraadschap worden voorgelegd waarbij een formeel, definitief advies kan worden afgegeven.

6 Archeologie en cultuurhistorie

6.1 Archeologie

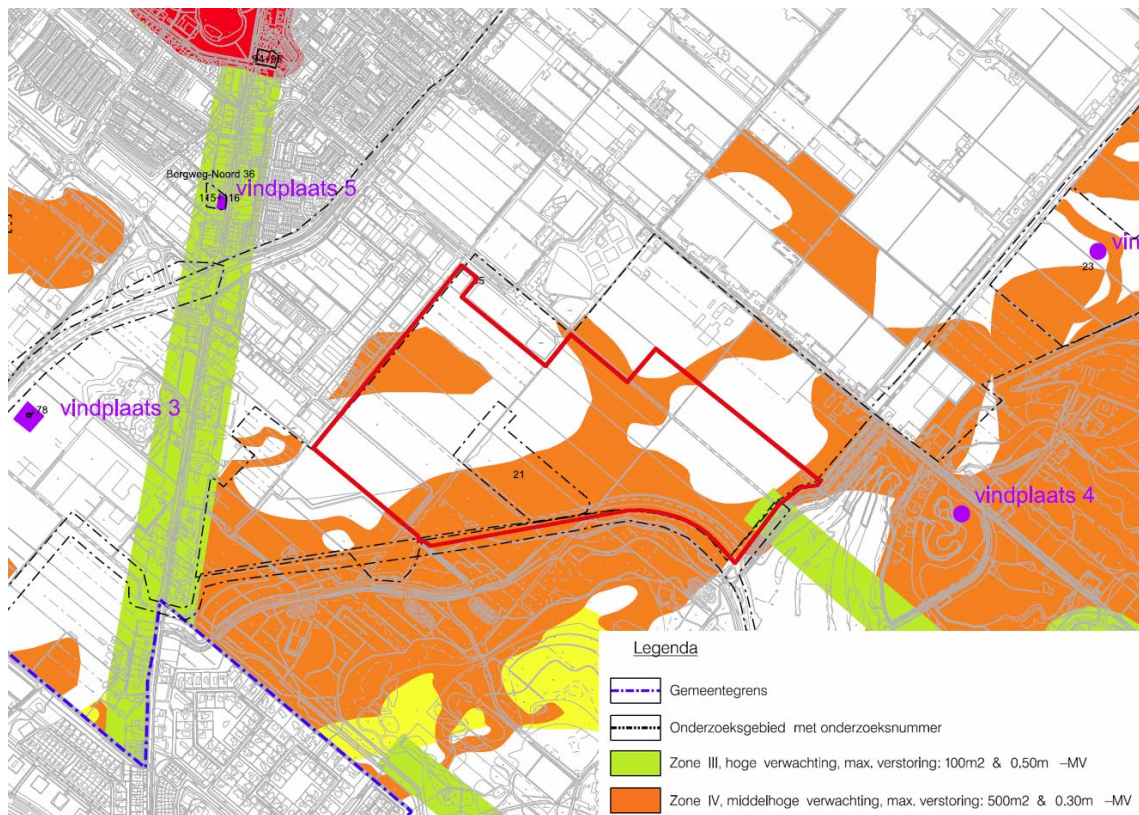
6.1.1 Kader

Wet op de archeologische monumentenzorg

In de Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta (1992) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen, waarbij in beginsel geldt: “de veroorzaker betaalt”. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief “in situ” (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven.

Gemeentelijk archeologiebeleid

De gemeente Lansingerland beschikt over eigen archeologiebeleid. Op basis van dit archeologiebeleid kan worden bepaald wat de verwachtingswaarde van een bepaald gebied is.

Afbeelding 6.1: Uitsnede archeologische beleidskaart Lansingerland

Op afbeelding 6.1 is te zien dat voor een gedeelte van het plangebied een middelhoge verwachting geldt. Deze verwachtingswaarde houdt in dat, bij ingrepen vanaf meer dan 500 m² grondoppervlak en die dieper dan 30 cm onder het maaiveld reiken, archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd. Tevens is in het oosten van het plangebied een klein gebied met een hoge verwachtingswaarde aanwezig. Deze verwachtingswaarde houdt in dat, bij ingrepen vanaf meer dan 100 m² grondoppervlak en die dieper dan 50 cm onder het maaiveld reiken, archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd.

Als laatste is een onderzoeksgebied in het plangebied aanwezig. Voor dit gedeelte is in het verleden al onderzoek uitgevoerd.

6.1.2 Onderzoek en conclusie

Wanneer blijkt dat de ontwikkeling daadwerkelijk een groter oppervlak van meer dan 500 m² beslaat en de werkzaamheden dieper dan 30 cm onder het maaiveld reiken dan dient een archeologisch (voor)onderzoek te worden voorgelegd. Uit dit (voor)onderzoek moet blijken dat de werkzaamheden behorende bij de uitvoering van het wandel- en fietspad en eventueel het ruiterspad doorgang kunnen vinden. Archeologisch (voor)onderzoek met betrekking tot de wijzigingsbevoegdheden is pas benodigd bij de uitwerking van deze wijzigingsgebieden.

De aanwezige archeologische (verwachtings)waarden (Waarde – Archeologie 1 en Waarde – Archeologie 2) zijn op zowel de planverbeelding als in de planregels opgenomen ter bescherming van deze aanwezige waarden.

Aanvullend op het hierboven vermelde, is een inventariserend onderzoek uitgevoerd⁴ op een gedeelte van het perceel Bergschenhoek, sectie B, nr. 4322 (bijlage 1). Op basis van dit inventariserende onderzoek is gebleken dat voor een deel van het hiervoor genoemde perceel een lage verwachting op het aantreffen van resten uit het Laat-Mesolithicum bestaat. Er bestaat dan ook geen bezwaar tegen de voorgenomen ontwikkeling van het wandel- en fietspad en eventueel het ruiterspad op het betreffende perceel. Op het moment dat tijdens graafwerkzaamheden onverhoopt toch archeologische zaken worden aangetroffen, geldt een wettelijke meldingsplicht deze vondsten te melden bij de bevoegde overheid (gemeente Lansingerland).

Omdat een inventariserend onderzoek is uitgevoerd, waaruit is gebleken dat een lage verwachtingswaarde geldt ter plaatse van de bestemming 'Verkeer – Verblijfsgebied' op het perceel Bergschenhoek, sectie B, nr. 4322, is het ter plaatse van de voorgenomen ontwikkeling van het wandel- en fietspad en eventueel het ruiterspad (bestemming 'Verkeer – Verblijfsgebied') niet meer benodigd een dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' op te nemen.

⁴ Transect: archeologie, erfgoed, ruimte, *Inventariserend veldonderzoek (IVO; verkennende karterende fase)*, Transect-rapport 299, d.d. 27 juni 2013

6.2 Cultuurhistorie

6.2.1 Beleid

Visie erfgoed en ruimte 'Kiezen voor karakter'

In de Visie erfgoed en ruimte 'Kiezen voor karakter' (juni 2011) zet het Rijk uiteen hoe cultureel erfgoed wordt geborgd in de ruimtelijke ordening voor de periode 2011-2015. De moderne monumentenzorg is ontwikkelings- en gebiedsgericht. Bovendien vindt het Kabinet samenwerking met publieke en private partijen van belang.

In de Visie wordt het karakter van Nederland gevat in vier kenmerkende eigenschappen: waterland, stedenland, kavelland en vrij land. De gebiedsgerichte omgang met erfgoed vergt dat deze karakteristieken worden verbonden met opgaven uit andere sectoren en dat de economische, sociaal-culturele en ecologische kracht van het erfgoed beter wordt uitgebraut.

Veranderingen in de monumentenzorg en de ruimtelijke ordening geven burgers en bedrijven meer ruimte en geven decentrale overheden meer vrijheden en verantwoordelijkheden. Iedere overheidslaag staat voor de taak zijn belangen zo veel mogelijk vooraf kenbaar te maken en waar nodig met regels te borgen. Het Rijk is daarnaast verantwoordelijk voor een goed functionerend stelsel. Provincies krijgen een centrale rol in de gebiedsgerichte belangenafweging en gemeenten verbinden gevolgen aan een gebiedsgerichte analyse van erfgoedwaarden bij het opstellen van ruimtelijke plannen.

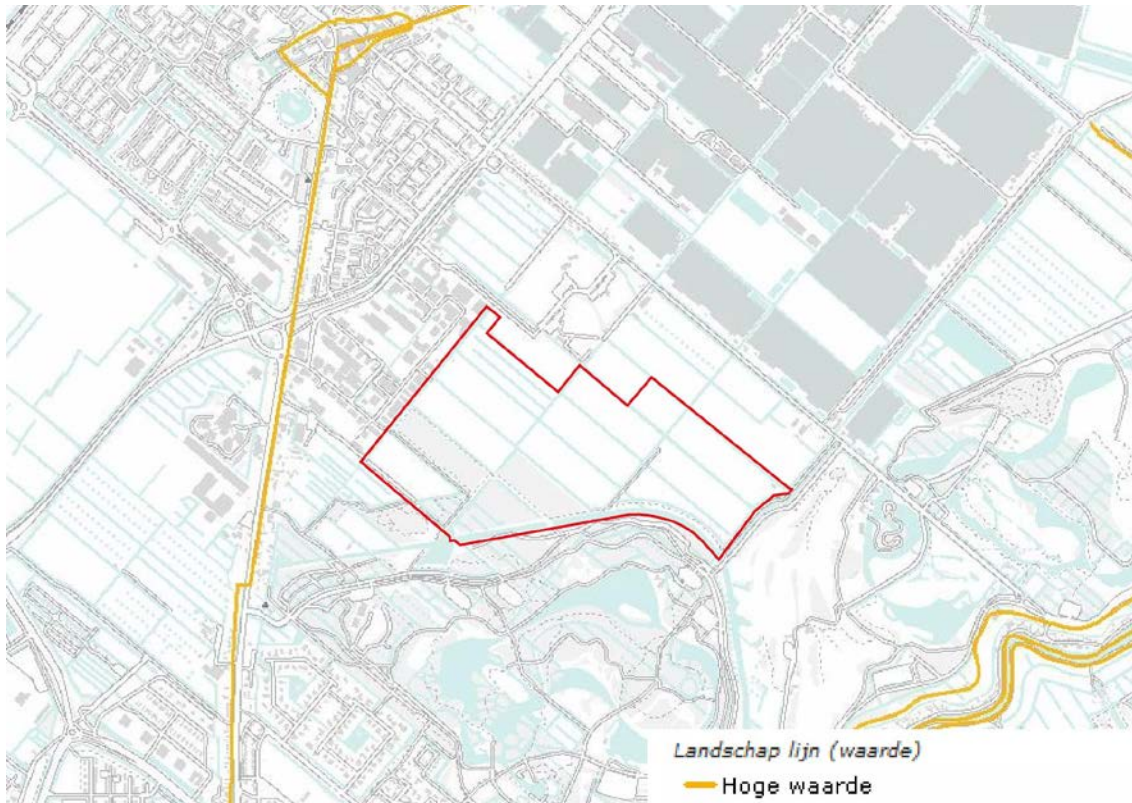
Het Rijk heeft gekozen voor vijf prioriteiten van het gebiedsgerichte erfgoedbeleid in de komende jaren:

1. werelderfgoed: de samenhang borgen en de uitstraling vergroten;
2. eigenheid en veiligheid: zee, kust en rivieren;
3. herbestemming als (stedelijke) gebiedsopgave: met focus op groei en krimp;
4. levend landschap: synergie tussen erfgoed, economie en ecologie;
5. en wederopbouw: het tonen van een tijdperk.

In het plangebied zijn geen Rijksmonumenten aanwezig.

Regioprofielen Cultuurhistorie

De provincie Zuid-Holland wil waardevolle cultuurhistorische elementen behouden of inpassen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Om dit richting te geven, zijn Regioprofielen Cultuurhistorie opgesteld. De zestien regioprofielen dienen als een handreiking en sturingskader voor gemeenten, waterschappen, terreinbeheerders en adviesbureaus om cultuurhistorie op te nemen in ruimtelijke plannen. Ze zijn een uitwerking van de algemene richtlijnen voor cultuurhistorie in ruimtelijke plannen zoals die staan in de provinciale Structuurvisie.

Afbeelding 6.2: Uitsnede van de Cultuurhistorische Hoofdstructuur (CHS) van de provincie Zuid-Holland

Nota Cultuurhistorie Plus - Lansingerland

De gemeente Lansingerland heeft de ambitie om uit te groeien tot een aantrekkelijke parkstad waarin het goed wonen, werken en recreëren is. Om die ambitie te verwezenlijken voert de gemeente een uitgesproken ruimtelijk kwaliteitsbeleid. Als onderdeel van het ruimtelijk kwaliteitsbeleid is de Nota Cultuurhistorie Plus (vastgesteld d.d. 26 april 2012) opgesteld. Monumenten zijn binnen het plangebied niet aanwezig. Ook zogenoemde cultuurhistorisch waardevolle objecten, zoals opgenomen in bijlage 1 van de Nota, zijn in het plangebied niet aanwezig. Een doorvertaling naar dit bestemmingsplan is hierdoor niet benodigd.

Welstandsnota

Het welstandsbeleid dat in de welstandsnota (vastgesteld d.d. 26 april 2012) wordt uiteengezet, is bedoeld om de ruimtelijke kwaliteit van de gemeente Lansingerland te behouden en te stimuleren. Elk bouwplan moet, zowel op zichzelf, als in relatie tot zijn omgeving voldoen aan de redelijke eisen van welstand, volgens criteria die zijn vastgesteld in de gemeentelijke welstandsnota. Bovendien mogen bestaande bouwwerken niet in ernstige mate in strijd zijn met redelijke eisen van welstand, ook weer volgens de criteria in de welstandsnota. Alleen als de gemeenteraad een gebied of een object als 'welstandsvrij' aanwijst, vervalt de preventieve welstandsbepaling. In Lansingerland wil de gemeente echter bij een deel van de vrije gebieden een vangnet behouden in de vorm van een paar summier criteria om excessen te voorkomen. Gesproken wordt daarom van 'vrij met excessenregeling'.

Het welstandsbeleid van Lansingerland is uitgewerkt op basis van vier welstandsniveaus:

- welstandsvrij;
- vrij met excessenregeling;

- licht;
- bijzonder.

Welstandsvrij

Voor de welstandsvrije gebieden zijn geen redelijke eisen van welstand van toepassing. Het betekent dat er in deze gebieden geen welstandstoezicht wordt uitgeoefend. Bij aanvragen voor nieuwe bouwwerken vindt preventieve welstandsbeoordeling plaats en repressief toezicht op excessen bij bestaande bouwwerken is in deze gebieden niet mogelijk. Dit welstandsniveau is toegekend aan de meeste woon- en werklinten in het glastuinbouwgebied en een deel van het agrarisch gebied.

Het plangebied is aangewezen als een agrarisch transformatiegebied. Voor dit gebied geldt dat het welstandsvrij is maar wel een excessenregeling van toepassing is. Bij dit welstandsniveau zijn enkele minimale welstandscriteria van toepassing. In tegenstelling tot de geheel vrije gebieden acht de gemeente het in deze gebieden van belang om minimaal toezicht uit te oefenen, gericht op het voorkomen van uitwassen. In de praktijk zal de aanvrager van een omgevingsvergunning nauwelijks iets merken van deze welstandsbeoordeling.

Omdat in het plangebied – met uitzondering van de wijzigingsbevoegdheden – geen nieuwbouw wordt toegestaan hoeft hier niet aan te worden getoetst. Wel dient het opgestelde beeldkwaliteitsplan voor dit plangebied in acht te worden genomen.

6.2.2 Onderzoek en conclusie

Cultuurhistorische waarden in het plangebied

Binnen het plangebied is geen sprake van cultuurhistorische waarden (afbeelding 6.2). Het gehele plangebied maakt deel uit van een droogmakerij. Een droogmakerij is een drooggelegde plas (zeventiende - negentiende eeuw) ontstaan door vervening. Kenmerkend voor de interne organisatie van het poldersysteem is de verkaveling, die bij een droogmakerij gekenmerkt wordt door de ligging van de boerderijen aan de rand van de polder of op het “oude land”.

De historische verkavelingstructuur, van lange stroken, gescheiden door (afwaterings)sloten is een waardevol cultuurhistorisch en landschappelijk element in het Hoekse Park West. Deze structuur blijft behouden en wordt daar waar mogelijk versterkt.

Conclusie

Als gevolg van de uitvoering van het wandel- en fietspad en eventueel het ruiterspad zal de kenmerkende verkavelingsstructuur niet worden aangetast. Ontwikkelingen moeten – conform het beeldkwaliteitsplan – juist inspelen op deze cultuurhistorische verkavelingsstructuur.

Door het openstellen en toegankelijk maken van het Hoekse Park West wordt de beleving van de landschappelijke en cultuurhistorische waarden vergroot.

7 Milieu

7.1 Algemeen

In dit hoofdstuk worden de ruimtelijke (on)mogelijkheden vanuit diverse milieuaspecten inzichtelijk gemaakt. Waar nodig moet een vertaling plaatsvinden naar de juridische regeling. Het uitgangspunt hierbij is dat de juridische regeling zowel de ruimtelijke kwaliteit als de milieukwaliteit voldoende dient te borgen.

7.2 M.e.r.-beoordeling

7.2.1 Kader

Op grond van hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) is het noodzakelijk om ten behoeve van een bestemmingsplan dat kaderstellend is voor projecten met grote milieugevolgen, een plan-m.e.r. op te stellen. Onderdeel D van de bijlage Besluit m.e.r. geeft de omvang van dergelijke projecten. Hierbij geldt sinds de aanpassing van het Besluit m.e.r. per 1 april 2011 de omvang als richtwaarde en niet als absolute drempelwaarde. Daarom is altijd een toets noodzakelijk of sprake is van een project met grote milieugevolgen. Deze toets dient plaats te vinden aan de hand van de criteria van Bijlage III, van de EU-richtlijn m.e.r. De hoofdcriteria waaraan moet worden getoetst zijn: kenmerken van de projecten, plaats van de projecten en kenmerken van het potentiële effect. Het mag duidelijk zijn dat wanneer een project ruim beneden de omvang uit de bijlage van het Besluit m.e.r. blijft, deze beoordeling beknopt kan zijn.

7.2.1 Afweging en conclusie

In het kader van het opstellen van bestemmingsplan Hoekse Park is een plan-m.e.r.⁵ opgesteld. De conclusie was toen dat de toename van hinder (verkeer, geluid, luchtkwaliteit) gering is en geen normen overschrijdt. Daarnaast past de ontwikkeling van het Hoekse Park binnen het vigerende beleid ten aanzien van externe veiligheid. Mogelijk gaan archeologische en natuurwaarden verloren, maar in verdere uitwerking van het ontwerp kan het verlies tot een minimum beperkt blijven. Sociaal gezien veranderd het gebied van agrarisch naar recreatief wat door omwonenden op wisselende manier kan worden beleefd.

Concluderend kon gesteld worden dat met relatief geringe negatieve effecten een positieve impuls aan het gebied en de regio kan worden gegeven en in belangrijke mate invulling kan worden gegeven aan rijks-, provinciale en gemeentelijke beleidsdoelstellingen.

Uitvoering van dit bestemmingsplan niet zal leiden tot belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu, mede gezien het feit dat voorliggende plan een beperking betekent ten opzichte van het bestemmingsplan "Hoekse Park" waarvoor eerder een plan-m.e.r. is opgesteld.

⁵ Oranjewoud, *Plan m.e.r. Hoekse Park Bergschenhoek*, projectnr: 1907-165133, d.d. 12 november 2007

7.3 Bodemkwaliteit

7.3.1 Kader

Wet bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) voorziet in maatregelen indien sprake is van ernstige bodemverontreiniging. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Het doel van het Besluit bodemkwaliteit (2008) is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren. Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit.

Relatie Wabo, Wbb en Woningwet (Wonw)

De inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo, 1 oktober 2010) heeft effect op de Wbb en de Woningwet (Ww): in de Wabo is aangegeven dat in de plaats van de aanhoudingsgrond (uit de Ww) een afstemmingsregeling wordt opgesteld waarbij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning wordt afgestemd op de acties ten aanzien van de bodemverontreiniging. Voorts geldt ten aanzien van de bodem dat de Woningwet gemeenten verplicht in hun bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem op te nemen. Die voorschriften dienen in elk geval betrekking te hebben op het verrichten van onderzoek naar aard en mate van verontreiniging van de bodem, op de aard en omvang van dat onderzoek en op inrichting van het op te stellen onderzoeksrapport.

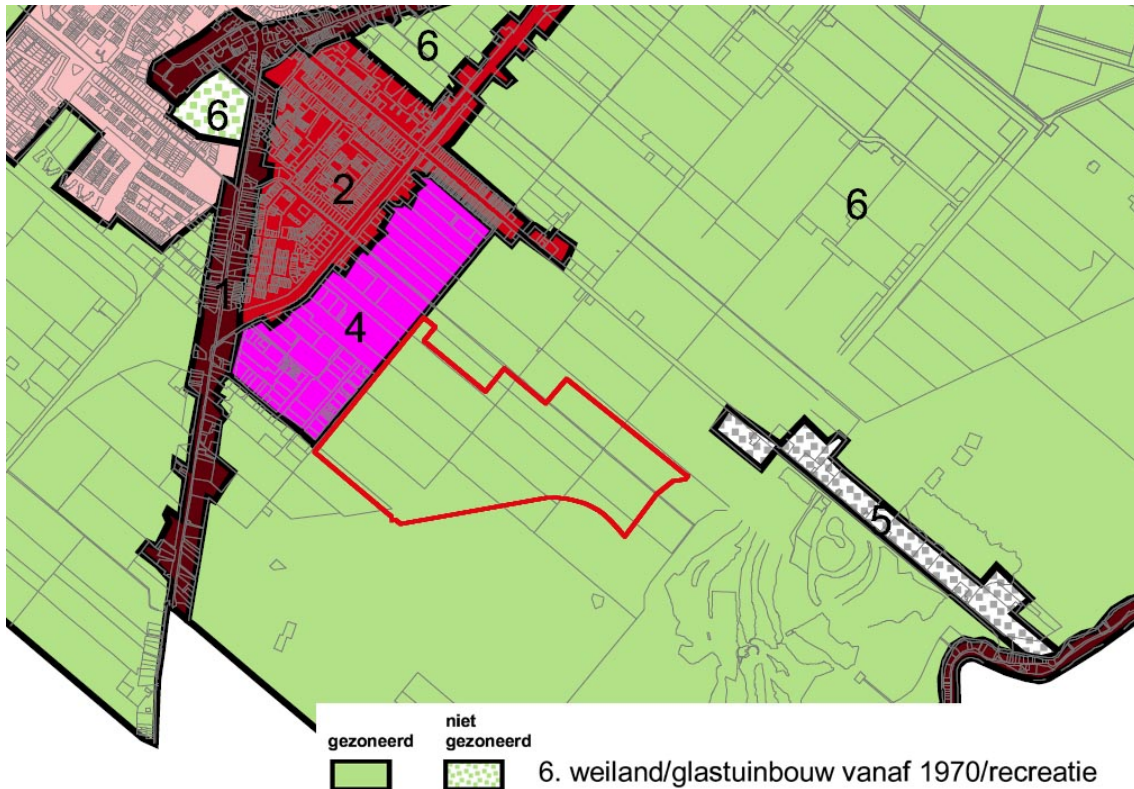
Gemeentelijk bodembeleid

De gemeentelijke Bodemkwaliteitskaart geeft een beeld van de diffuse bodemkwaliteit (ook wel achtergrondkwaliteit genoemd) van de gemeente. In het daaraan gekoppelde Bodembeheerplan is aangegeven welke regels gelden met betrekking tot grondverzet binnen de gemeente. Ook moet in dat kader rekening worden gehouden met de door gemeente Lansingerland vastgestelde bodembeleidsnotitie, als het gaat om grensoverschrijdend grondverzet.

7.3.2 Onderzoek

Bodemkwaliteitskaart

Om een beeld te krijgen van de bodemopbouw en -kwaliteit, wordt uitgegaan van de gemeentelijke bodemkwaliteitskaart. Afbeelding 7.1 laat zien dat het plangebied is gelegen binnen zone 6 – weiland/glastuinbouw vanaf 1970/recreatie.

Afbeelding 7.1: uitsnede gemeentelijke bodemkwaliteitskaart (zowel bovengronds als ondergronds)

Weiland/glastuinbouwgebied vanaf 1970 dat in de nabije toekomst bebouwd gaat worden, wordt voor de bovengrond gekenmerkt als gebiedstype 1.2. Voor de ondergrond is het gebiedstype vastgesteld op 1.2. Aangezien zone 6 wordt gekenmerkt door weiland/glastuinbouw van na 1970 wordt verwacht dat ook het gebiedstype hetzelfde zou zijn. Zowel de boven- als ondergrond zijn laag variabel.

Zoals verwacht is de bodemkwaliteit van zone 6 (weilanden en glastuinbouw vanaf 1970) schoner dan de bodemkwaliteit van glastuinbouw van vóór 1970 (zone 5). Dit komt vooral tot uitdrukking in de kwaliteit van de bovengrond. Dit zijn licht belaste zones, met een lage tot hoge variabiliteit waarvan over het algemeen gesteld kan worden dat de kwaliteit schoon tot licht verontreinigd is.

Onderzoek

Op locaties waar een wandel- en fietspad en eventueel een ruiterspad wordt aangelegd, wordt geen bodemvervuiling verwacht. Tijdens de aanleg van het wandel- en fietspad en eventueel het ruiterspad en bij de ingebruikname van het Hoekse Park West zullen geen bodembedreigen-

de activiteiten plaatsvinden. Op grond van het voorgaande kan worden gesteld dat de bodemkwaliteit geen belemmering zal vormen voor een goede uitvoering van het plan.

Bij de uitvoering van de wijzigingsbevoegdheden geldt dat het aspect bodem wederom nader wordt uitgewerkt.

7.3.3 Conclusie

Op locaties waar een wandel- en fietspad en eventueel een ruiterspad wordt aangelegd, wordt geen bodemvervuiling verwacht. De resultaten geven geen aanleiding tot het uitvoeren van vervolgonderzoek of sanerende maatregelen. Het aspect bodem vormt hiermee geen belemmering voor de haalbaarheid van dit bestemmingsplan.

Bij de uitvoering van de wijzigingsbevoegdheden geldt dat het aspect bodem nader wordt uitgewerkt.

7.4. Geluid

7.4.1 Kader

Wegverkeerslawaaï

In de wijzigingsgebieden 1 en 2 wordt het mogelijk gemaakt een bedrijfswoning te realiseren. In het geval deze bedrijfswoningen in een zone van een weg zijn gelegen is het noodzakelijk een akoestisch onderzoek uit te voeren. Behalve bij woonerven en wegen met een snelheidsregime van 30 km/uur, bevindt zich ingevolge de Wet geluidhinder (Wgh) aan weerszijden van een weg een zone waarbinnen akoestisch onderzoek dient te worden uitgevoerd (artikel 74 Wgh).

Voor wijzigingsbevoegdheden bestaat de mogelijkheid om een eventuele hogere waardeprocedure te verschuiven naar het wijzigingsplan. Omdat op voorhand niet duidelijk is waar binnen het wijzigingsgebied de nieuwe bedrijfswoning wordt gerealiseerd, ligt het voor de hand de hogere waardeprocedure te koppelen aan het wijzigingsplan.

Luchtvaartlawaaï

In het vigerende bestemmingsplan 'Geluidszones Rotterdam The Hague Airport' zijn de geluidszones van het vliegveld juridisch planologisch vastgelegd. In het geval er binnen de 35 Ke-zone geen geluidsgevoelige object (zoals een bedrijfswoning) wordt gerealiseerd, levert het aspect luchtvaartlawaaï geen belemmeringen op.

7.4.2 Onderzoek en conclusie

Wegverkeerslawaaï

In de omgeving van het plangebied zijn wegen met een zone aanwezig, te weten de Leeuwenakkerweg (N209), de Leeuwenhoekweg, de Bergweg-Zuid, de Hoeksekade en de Sporthoeklaan (voormalige Randweg-Oost). In de volgende tabel is de afstand van de rand van de weg tot aan het plangebied weergegeven en de zone van de betreffende weg.

Wegnaam	Afstand tot geluidsgevoelig object	Zone	Onderzoek nodig
Leeuwenakkerweg	± 365 m	250 m	Nee
Leeuwenhoekweg	± 350 m	200 m	Nee
Bergweg-Zuid	± 350 m	200 m	Nee
Hoeksekade	± 510 m	250 m	Nee
Sporthoeklaan	± 20 m	200 m	Ja

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is onderzocht of het realiseren van een bedrijfs-woning en een nieuwe weg na wijzigingsbevoegdheid haalbaar is vanuit akoestisch oogpunt. Het is haalbaar een bedrijfswoning te realiseren als door het verkeer op de Sporthoeklaan de voorkeursgrenswaarde en de maximale ontheffingswaarde niet wordt overschreden. Omdat de nieuwe bedrijfswoningen in een buitenstedelijke situatie worden gerealiseerd bedraagt de voorkeursgrenswaarde 48 dB en de maximale ontheffingswaarde 53 dB.

Wijzigingsgebied 1 is gelegen in de zone van het Sporthoeklaan. De verkeersgegevens van de Sporthoeklaan zijn gebaseerd op de gegevens uit de Regionale Verkeersmilieukaart Stadsregio Rotterdam, versie 2.2. Daarin zijn de intensiteiten voor het prognosejaar 2020 opgenomen. Voor dit onderzoek moeten de intensiteiten voor het prognosejaar 2023 (10 jaar na vaststelling) te worden gebruikt. Voor de periode van 2020 naar 2023 is rekening gehouden met een autonome groei van 1,5% per jaar.

De gehanteerde verkeersgegevens voor de Sporthoeklaan zijn:

- Etmaalintensiteit voor het prognosejaar 2023: 1.116 mvt/etm;
- Verdeling van het verkeer: 76,92% in de dagperiode, 17,88% in de avondperiode; 5,20% en de nachtperiode;
- Samenstelling van het verkeer in de dagperiode: 93,27% personenauto's, 6,06% lichte vrachtwagens en 0,67% zware vrachtwagens;
- Samenstelling van het verkeer in de dagperiode: 96,28% personenauto's, 3,35% lichte vrachtwagens en 0,37% zware vrachtwagens;
- Samenstelling van het verkeer in de nachtperiode: 82,97% personenauto's, 15,33% lichte vrachtwagens en 1,70% zware vrachtwagens;
- Rijsnelheid: 50 km/uur;
- Wegdektype: dichtasfaltbeton (referentiewegdek).

In bijlage 2⁶ is een overzicht van het opgestelde rekenmodel weergegeven. Daarnaast is in die bijlage ook een kaart opgenomen waarop de berekende geluidsbelastingen zijn weergegeven op de grens van wijzigingsgebied 1. De maximaal berekende geluidsbelasting is 46 dB op de grens van wijzigingsgebied 1. Omdat de maximaal berekende geluidsbelasting 46 dB bedraagt, wordt de voorkeursgrenswaarde niet overschreden.

Tevens maken de wijzigingsbevoegdheden het mogelijk een nieuwe weg/ontsluiting voor de wijzigingsgebieden aan te leggen. Door de gemeente Lansingerland is aangegeven dat de wettelijke rijsnelheid op deze nieuwe weg 30 km/uur bedraagt. Vanuit de Wgh heeft een dergelijke

⁶ KuiperCompagnons, *Overzicht rekenmodel / Berekende geluidsbelasting op de grens van wijzigingsgebied 1 door het verkeer op de Sporthoeklaan*, d.d. 8 maart 2013

weg geen zone. Voor de haalbaarheid voor de realisatie van de bouw van de bedrijfswoningen is de aanleg van deze nieuwe weg geen belemmering.

Het voornemen is om de Rijksweg A16 te verlengen tot de Rijksweg A13. Vooralsnog heeft voor deze verlenging het ontwerp tracébesluit nog niet ter inzage gelegen, waardoor het geen vaststaand beleid is. Om die reden en omdat het tracé nog niet exact bekend is, is deze weg niet meegenomen in het haalbaarheidsonderzoek.

Geconcludeerd wordt dat het aspect geluidhinder geen belemmering oplevert voor de haalbaar tot het realiseren van een bedrijfswoning binnen de wijzigingsgebieden 1 en 2.

Luchtvaartlawaaï

De wijzigingsbevoegdheden zijn niet gelegen binnen de 35 Ke-zone van het vliegveld Rotterdam The Hague Airport. Om die reden levert het aspect vliegtuiglawaai geen belemmering op voor de ontwikkelingsmogelijkheden in dit bestemmingsplan.

7.5 Luchtkwaliteit

7.5.1 Kader

Het onderzoek naar luchtkwaliteit is uitgevoerd op grond van hoofdstuk 5, titel 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' van de Wet milieubeheer. De titel 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' is beter bekend als de Wet luchtkwaliteit.

De kern van de Wet luchtkwaliteit is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit in belangrijke mate verslechteren.

Het doel van de NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen. Voor wegverkeer zijn stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) de belangrijkste stoffen. De in de Wet luchtkwaliteit gestelde norm voor NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde grenswaarde is voor beide stoffen 40 µg/m³. Daarnaast mag de PM₁₀ 24 uurgemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ maximaal 35 keer per jaar worden overschreden. Met het van kracht worden van het NSL zijn de tijdstippen waarop moet worden voldaan aan de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ aangepast. Voor PM₁₀ is dat 11 juni 2011 en 1 januari 2015 voor NO₂.

Naast de introductie van het NSL is het begrip 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als de NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde concentraties niet meer toeneemt dan 1,2 µg/m³. In dat geval is de ontwikkeling als NIBM te beschouwen.

Een ruimtelijke ontwikkeling vindt volgens de Wet luchtkwaliteit doorgang als ten minste aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:

- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling wordt aangemerkt als een NIBM-project;
- de gestelde grenswaarden in bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit worden niet overschreden;

- projectsaldering kan worden toegepast.

Voor zover de ruimtelijke ontwikkeling is opgenomen in het NSL of de ontwikkeling kan worden aangemerkt als NIBM-project is toetsing aan de grenswaarden van de Wet luchtkwaliteit niet nodig.

7.5.2 Onderzoek en conclusie

Beoordeling luchtkwaliteit

In de 'Regeling niet in betekenende mate bijdrage (luchtkwaliteitseisen)' (Regeling NIBM) zijn voor verschillende functiecategorieën cijfermatige kwantificaties opgenomen, wanneer een ontwikkeling als een NIBM-project kan worden beschouwd. Deze categorieën betreffen landbouwinrichtingen, spoorwegemplacements, kantoorlocaties, woningbouwlocaties en een combinatielocatie van woningbouw en kantoren.

De ontwikkeling van een wandelpad, fietspad en eventueel een ruiterspad en de ontwikkelingsmogelijkheden die met de wijzigingsgebieden worden toegestaan passen niet in één van de hiervoor genoemde functiecategorieën. Daardoor is het noodzakelijk om middels een berekening aan te tonen of aan de NIBM-norm of aan de grenswaarden van de Wet luchtkwaliteit wordt voldaan.

Verkeersgeneratie wijziging tot bedrijfsbestemming

Gelet op de realisatiemogelijkheden binnen dit bestemmingsplan is het mogelijk om op basis van CROW-kengetallen⁷ een verkeersaantrekkende werking te bepalen. Op basis van de CROW-kengetallen geldt voor alle ontwikkelingen samen (inclusief de ontwikkelingen van de wijzigingsgebieden) een maximale verkeersaantrekkende werking van 1.000 motorvoertuigen per etmaal, waarvan 2,5% uit vrachtauto's bestaat. Hierbij is uitgegaan van de meest nadelige verkeersaantrekkende werking. De ontwikkeling van een wandelpad, fietspad en eventueel een ruiterspad zorgt niet voor een verkeersaantrekkende werking.

Berekeningen NIBM-rekentool

Voor kleine ontwikkelingen is een specifieke rekentool ontwikkeld waarmee op een eenvoudige en snelle manier kan worden bepaald of er sprake is van een NIBM bijdrage. Voor deze berekening worden de toenames van de jaargemiddelde concentraties.

Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)		1000
Aandeel vrachtverkeer		2,5%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	1,04
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,28
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

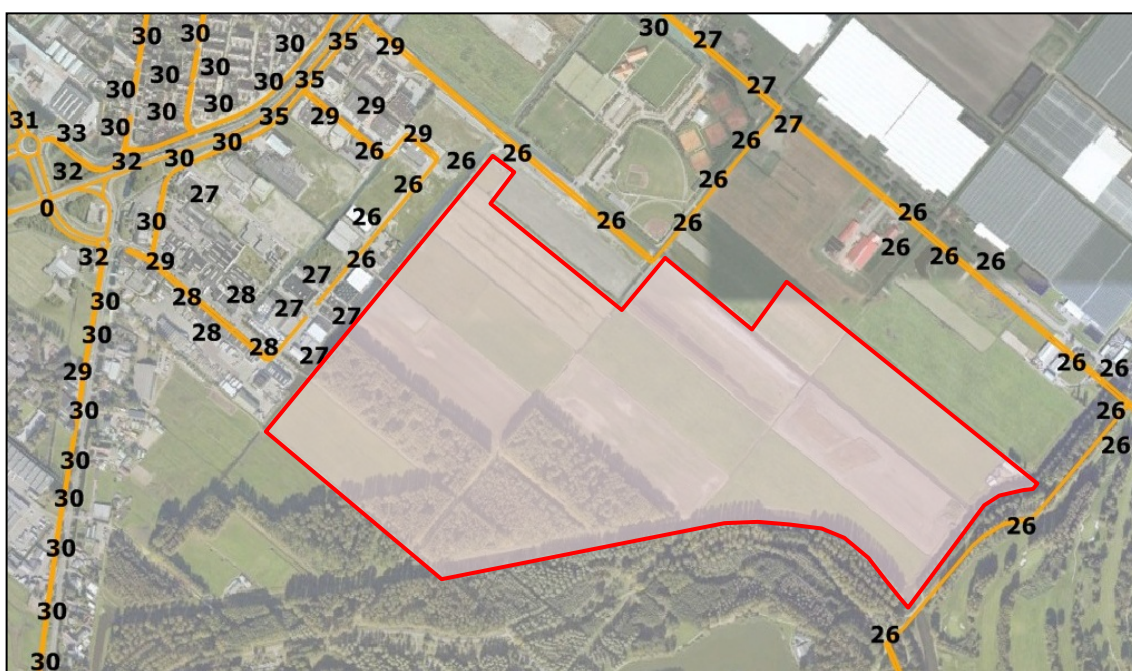
Afbeelding 7.2: NIBM-tool ingevuld

⁷ CROW, *Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie*, publicatie 317, d.d. oktober 2012

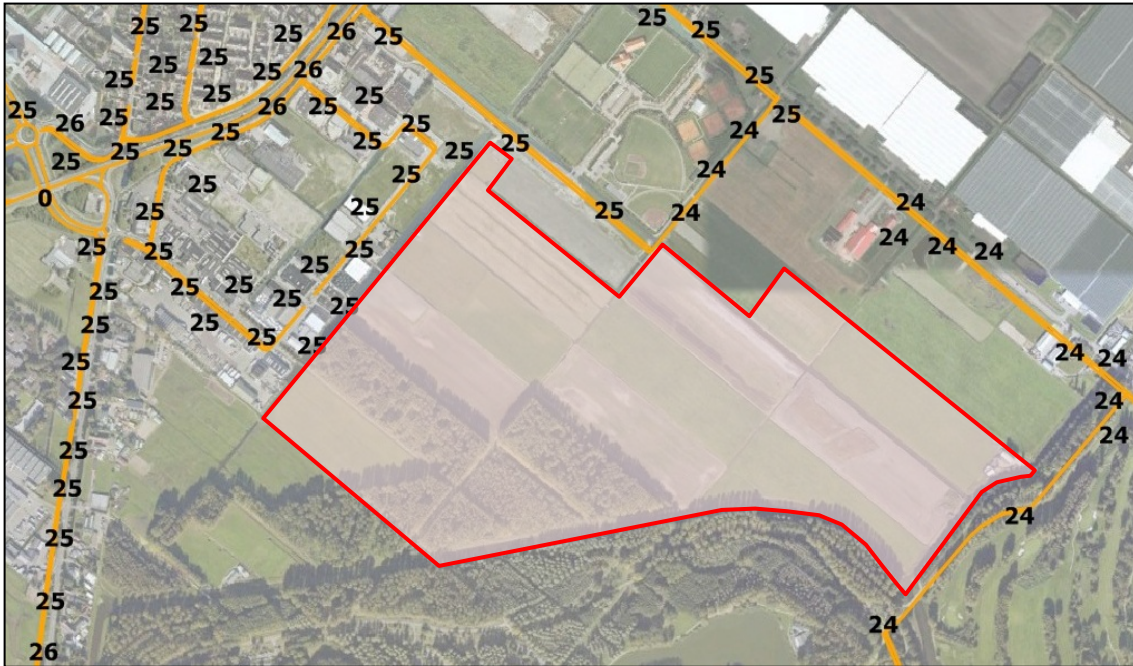
Uit de berekeningen met de NIBM-rekentool blijkt, dat de toenames van de jaargemiddelde concentratie NO_2 en PM_{10} respectievelijk maximaal $1,04 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en $0,28 \mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen. Deze toenames zijn ruim lager dan de toegestane NIBM-norm van $1,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Omdat de toenames minder dan de toegestane NIBM-norm van $1,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen, draagt de uitbreiding NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit (artikel 5.16, lid 1 aanhef en onder c Wm). Een toetsing aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit is niet aan de orde.

Goede ruimtelijke ordening

In het kader van een goede ruimtelijke ordening zijn de concentraties van de meest van belang zijnde stoffen bepaald ter plaatse van het plangebied. Voor wegverkeer zijn dit stikstofdioxide (NO_2) en fijn stof (PM_{10}). In de volgende afbeeldingen (afbeeldingen 7.3 en 7.4) zijn de concentraties van deze stoffen weergegeven voor het peiljaar 2011. Deze concentraties zijn afkomstig van de NSL-monitoringtool.

Afbeelding 7.3: Overzicht concentraties NO_2 , peiljaar 2011 (bron kaart: Google Earth)

Afbeelding 7.4: Overzicht concentraties PM₁₀, peiljaar 2011 (bron kaart: Google Earth)

Uit de voorgaande afbeeldingen 7.3 en 7.4 blijkt dat de jaargemiddelde concentraties NO₂ en PM₁₀ nabij het plangebied de jaargemiddelde grenswaarden voor de beide stoffen van 40 µg/m³ niet overschrijden. Daarnaast is de trend dat in de toekomst de emissies en de achtergrondconcentraties van deze stoffen zullen dalen.

De jaargemiddelde grenswaarden voor de beide stoffen van 40 µg/m³ nabij het plangebied worden niet overschreden. Gezien het voorgaande vormt het aspect luchtkwaliteit geen belemmering voor de ontwikkelingsmogelijkheden van dit bestemmingsplan.

7.6 Milieuzonering

7.6.1 Kader

Voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van de woon- en leefomgeving is een juiste afstemming tussen de verschillende voorkomende functies en wonen noodzakelijk. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een milieuzonering die uitgaat van richtinggevende afstanden tussen hinderlijke functies (in de vorm van gevaar, geluid, geur, stof) en gevoelige functies. In de brochure “Bedrijven en Milieuzonering” van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (versie 2009) zijn deze richtafstanden opgenomen. Van deze richtafstanden kan gemotiveerd worden afgeweken.

7.6.2 Onderzoek

Binnen het plangebied vinden geen rechtstreekse ontwikkelingen plaats die een belemmering opleveren voor de het aspect milieuzonering.

7.6.3 Conclusie

Het aspect milieuzonering vormt – gezien het bovenstaande - geen belemmering voor de haalbaarheid van dit bestemmingsplan. Bij de uitvoering van de wijzigingsbevoegdheden dient wel te worden getoetst aan dit aspect. Dit mede gezien het feit dat bedrijfswoningen mogelijk worden gemaakt nabij het bedrijventerrein Weg en Land.

7.7 Externe veiligheid

7.7.1 Kader

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico's, transportrisico's en risico's die kunnen optreden bij de productie, het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

In het kader van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro), gelezen in samenhang met de regels omtrent externe veiligheid, moet worden onderzocht of er sprake is van aanwezigheid van risicobronnen in de nabijheid van de locatie waarop het Wro-besluit betrekking heeft en dienen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR), en de eventuele toename hiervan, berekend te worden.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De normstelling heeft de status van een grenswaarde die niet overschreden mag worden. Voor kwetsbare objecten wordt in zowel bestaande als nieuwe situaties het niveau van 10^{-6} per jaar als grenswaarde gehanteerd. Nieuwe beperkt kwetsbare objecten zijn alleen toegestaan onder een gewichtige motivering. Bestaande beperkt kwetsbare objecten zijn toegestaan binnen de PR 10^{-6} contour.

Het GR kan worden beschouwd als de maat van maatschappelijke ontwrichting in geval van een calamiteit (en drukt dus de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal 10 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een calamiteit). De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Desondanks hebben overheden en betrokken private instellingen een inspanningsverplichting om te voldoen aan deze oriënterende waarde en dient een toename van het GR bestuurlijk te worden verantwoord.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) uit 2004 legt veiligheidsnormen op aan overheden die besluiten nemen over bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het gaat daarbij om bijvoorbeeld chemische fabrieken, LPG-tankstations en spoorwegemplacementen waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij (beperkt) kwetsbare objecten waaronder woningen, ziekenhuizen, scholen, winkels, horecagelegenheden en sporthallen. Hierdoor ontstaan risico's voor mensen die in de buurt ervan wonen of werken.

Het Besluit verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van omgevingsvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Dit betekent bijvoorbeeld dat woningen op een bepaalde afstand moeten staan van een bedrijf dat werkt met gevaarlijke stoffen.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen over wegen, water en spoor

De regelgeving met betrekking tot het transport van gevaarlijke stoffen over openbare wegen, water en spoorwegen is neergelegd in de circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen" (cRNVGS). Deze circulaire kan worden beschouwd als voorloper van een eventuele wettelijke verankering van de risiconormen en is geldig tot uiterlijk 31 juli 2012. In 2012 treedt het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) in werking. Hierin staan regels op het gebied van externe veiligheid voor de ruimtelijke inrichting rond wegen, waterwegen en spoorwegen met vervoer van gevaarlijke stoffen.

Vooruitlopend op de inwerkingtreding van het Btev zijn de Basisnetten Weg en Water als bijlage bij de cRNVGS opgenomen.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen via buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarmee zijn nieuwe kwetsbare objecten binnen de PR 10^{-6} contour niet toegestaan. Ook is vastgesteld dat wanneer binnen het invloedsgebied van een buisleiding een ruimtelijk besluit wordt genomen, de verantwoordingsplicht van toepassing is.

Het Bevb gaat uit van een belemmerde strook van 4 of 5 meter, afhankelijk van de werkdruk. Voor deze strook geldt een bouwverbod en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden.

Net als bij het Bevi worden de risicoafstanden en rekenmethodiek die volgen uit het Bevb opgenomen in een regeling, de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb).

7.7.2 Onderzoek

Ten aanzien van externe veiligheid in en rond het plangebied zijn drie bronnen van belang:

- vervoer van gevaarlijke stoffen over de N209;
- vervoer van gevaarlijke stoffen in buisleidingen;
- Rotterdam The Hague Airport

In de nabijheid van het plangebied bevinden zich geen risicovolle inrichtingen. Binnen de gemeente zijn wel LPG-tankstations gevestigd, maar deze liggen op een te grote afstand om een belemmering te vormen voor het plangebied.

Vervoer van gevaarlijke stoffen over de N209

Nabij het plangebied ligt de provinciale weg, de N209, waarover transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Uit de risicoatlas blijkt dat over de N209 ter hoogte van de N471 en Bergschenhoek transport van brandbare vloeistoffen en brandbare gassen plaatsvindt.

Gelet op de lage transportintensiteiten zal er geen $PR 10^{-6}$ per jaar contour aanwezig zijn op de weg. Aan de in de circulaire “Risiconormering vervoer van gevaarlijke stoffen” gestelde norm wordt voldaan.

Het invloedsgebied ten gevolge van het vervoer van brandbare gassen (LPG) over de weg reikt tot 300 meter vanaf de weg en dat van brandbare vloeistoffen tot 30 meter. Het plangebied ligt buiten deze invloedsgebieden. Het groepsrisico behoeft dan ook niet nader beschouwd te worden.

In de nabijheid van het plangebied liggen geen water- of spoortrajecten waarover transport van gevaarlijke stoffen zou kunnen plaatsvinden.

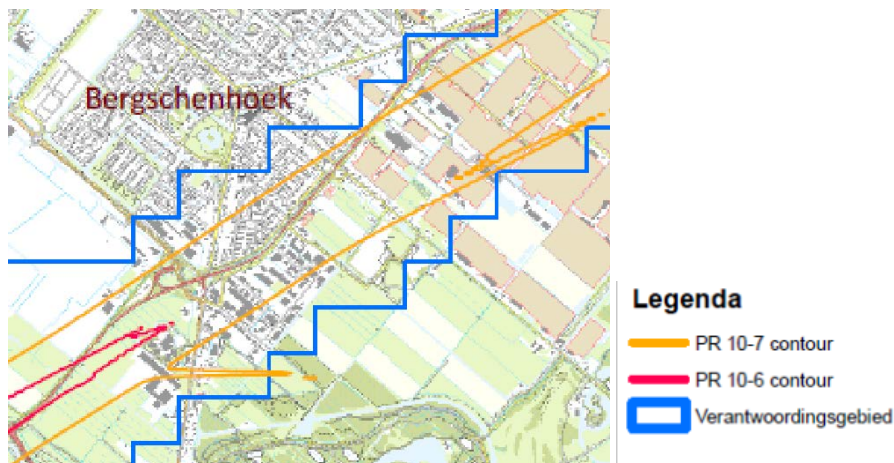
Vervoer van gevaarlijke stoffen in buisleidingen

Er liggen geen K1/K2/K3- vloeistofleidingen in of nabij het plangebied. Er ligt een hoge druk aardgastransportleiding ten noordoosten van het plangebied. De invloedssfeer van deze aardgastransportleiding ligt buiten het plangebied.

Rotterdam The Hague Airport

Rotterdam The Hague Airport is gelegen op circa 3.000 meter van het plangebied. Omdat er geen wettelijk toetsingskader bestaat voor de externe veiligheidssituatie rondom Rotterdam The Hague Airport, dient het interimbeleid van de provincie Zuid-Holland als toetsingskader. Dit interimbeleid is gebaseerd op de berekende PR-contour en de hoogte van het GR conform het “voorkeursalternatief plus kleine recreatieve luchtvaart” (VA+KRL), welke is weergegeven in de MER Nieuwe Inrichting Rotterdam Airport '99. Binnen deze risicokaders bestaan de volgende ontwikkelingsmogelijkheden:

- Louter niet-arbeidsintensieve bedrijvigheid en verkeersfuncties tussen de 10^{-5} en 10^{-6} PR contour;
- Geen nieuwe kwetsbare objecten in de $PR 10^{-6}$ contour;
- Voor nieuwbouwprojecten die het GR doen toenemen geldt een motivatieplicht.

Afbeelding 7.5: Overzicht van de $PR 10^{-6}$ en $PR 10^{-7}$ contour van Rotterdam-The Hague Airport

De provincie Zuid-Holland heeft de beleidslijn “Beleidskader groepsrisico in de omgeving van Rotterdam - The Hague Airport” opgesteld. Hierin worden contouren vermeld en wordt een verantwoordingsgebied aangehouden. Voor nieuwe ontwikkelingen binnen het verantwoor-

dingsgebied moet een berekening en een verantwoording worden opgesteld. In dit bestemmingsplan wordt de realisatie van een wandelpad, een fietspad en eventueel een ruiterspad mogelijk gemaakt. Dit zijn geen (beperkt) kwetsbare objecten. Met toepassing van de wijzigingsbevoegdheden zijn recreatieve functies mogelijk. Aan toepassing daarvan is de verplichting gesteld om een afweging van het groepsrisico te maken. Daarom is in dit bestemmingsplan geen verantwoording opgesteld en gelden er geen belemmeringen vanuit de Rotterdam The Hague Airport.

Het plangebied is niet gelegen binnen de PR 10^{-6} contour van de luchthaven. Een gedeelte is gelegen binnen de PR 10^{-7} contour. Omdat de PR 10^{-7} contour geen directe ruimtelijk relevantie heeft, is deze zone niet opgenomen op de verbeelding.

Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond

In het kader van het vooroverleg is de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond (VRR) geconsulteerd. De veiligheidsregio heeft geen relevante externe veiligheidsaspecten geconstateerd. Wel dient ten tijde van eventuele ontwikkelingen, op basis van de wijzigingen, over de mogelijkheden voor hulpverlening, bluswatervoorziening en bereikbaarheid contact opgenomen te worden met de afdeling Brandveiligheid van de Regionale Brandweer Rotterdam-Rijnmond District Noord. Deze bepaling is dan ook toegevoegd aan de algemene randvoorwaarden van de algemene wijzigingsregels.

7.7.3 Conclusie

Het aspect 'externe veiligheid' vormt in deze fase geen belemmering voor de haalbaarheid van het bestemmingsplan. Bij uitvoering van de wijzigingsbevoegdheden dient wederom getoetst te worden aan het aspect 'externe veiligheid'.

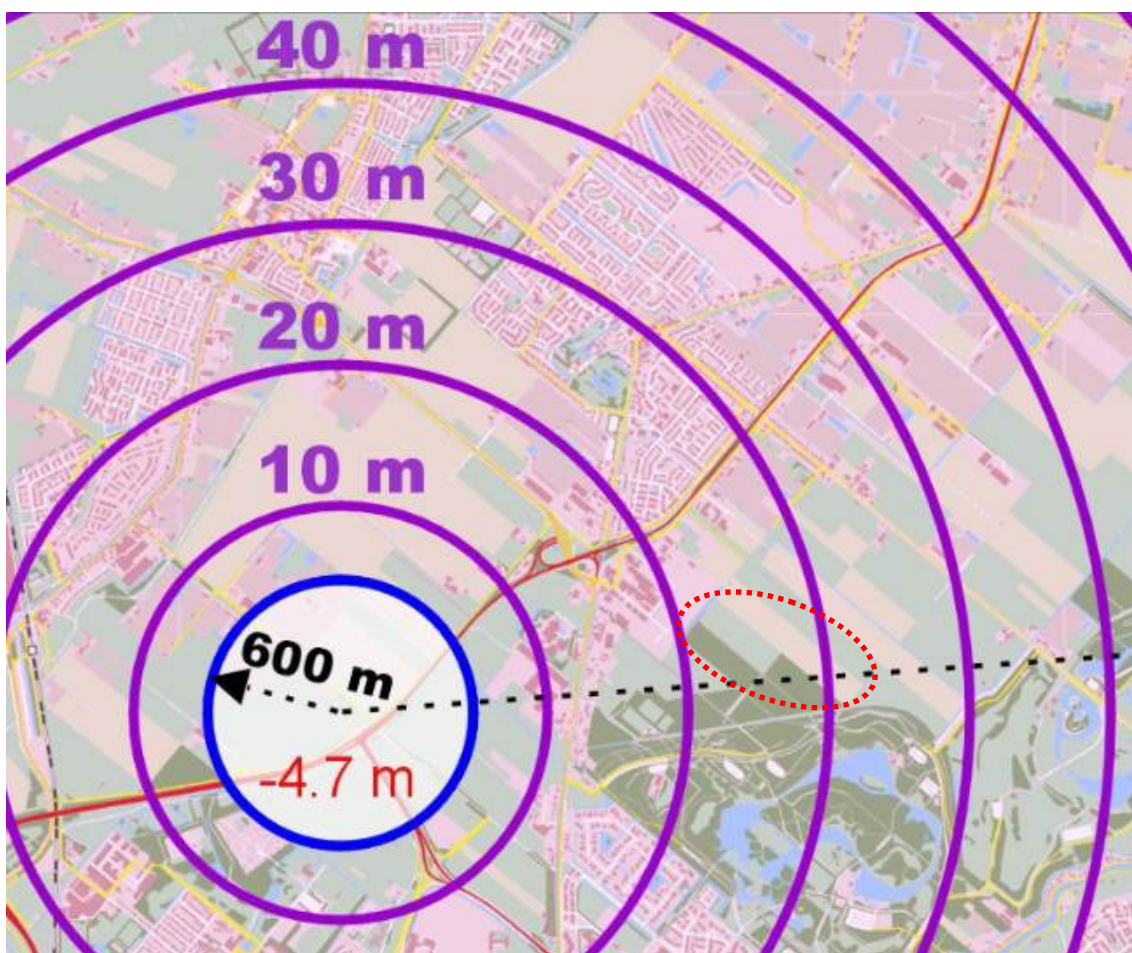
Daarnaast dient bij uitvoering van de wijzigingsbevoegdheden contact opgenomen te worden met de afdeling Brandveiligheid van de Regionale Brandweer Rotterdam-Rijnmond District Noord over de mogelijkheden voor hulpverlening, bluswatervoorziening en bereikbaarheid.

7.8 Overige belemmeringen

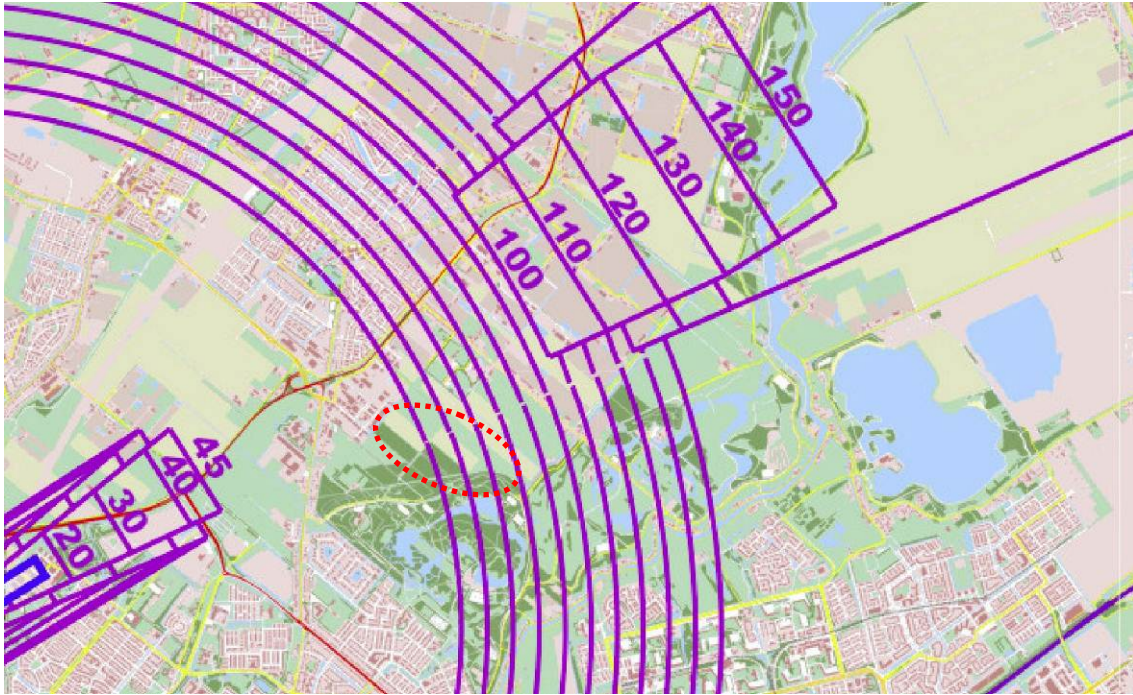
Naast de hiervoor beschreven milieuaspecten kunnen er nog andere belemmeringen in of nabij het plangebied aanwezig zijn die van invloed kunnen zijn op de planvorming. Het gaat bijvoorbeeld om de aanwezigheid van straatpaden, planologisch relevante kabels en leidingen (zoals waterleidingen of rioleringsleidingen), beschermingszones en dergelijke.

Planologisch relevante kabels en leidingen

De aanwezige rioolleiding krijgt een dubbelbestemming. De dubbelbestemming stelt de belangen van de leidingen primair ten opzichte van de ondergelegen bestemmingen. Binnen de dubbelbestemming en de onderliggende bestemmingen mag pas worden gebouwd als voldaan wordt aan de eisen die de leidingbeheerder stelt.

Afbeelding 7.4: Uitsnede kaart toetsingsvlakken ILS 24° en DVOR/DME met globale ligging plangebied

Afbeelding 7.5: Uitsnede kaart invliegfunnel met globale ligging plangebied

Luchthaven Rotterdam The Hague Airport

De 10^{-6} PR-contour behorende bij Rotterdam The Hague Airport ligt niet over het plangebied. De 10^{-7} -contour wel, maar slechts voor een klein deel.

De maximale hoogten die door de invliegfunnel en de toetsingsvlakken van de luchtvaartvoorziening worden bepaald worden niet overschreden door ontwikkelingen die met het bestemmingsplan mogelijk worden gemaakt.

Toetsingsvlakken Luchtverkeersleiding Nederland

Ten behoeve van de luchtverkeersbeveiliging van de luchthaven Rotterdam The Hague Airport zijn technische installaties en systemen op en in de omgeving van het luchtvaartterrein aanwezig. Deze zogenaamde Communicatie, Navigatie en Surveillance (CNS)-infrastructuur maakt gebruik van radiogolven die uitgezonden en/of ontvangen worden door antennesystemen. Obstakels, zowel vast (gebouwen, windmolens, et cetera) als mobiel (bouwkransen, heistellingen, et cetera) vormen in potentie een bedreiging voor de goede werking van de apparatuur omdat ze de uitgezonden radiosignalen kunnen verstoren. Verstoring van de apparatuur maakt de CNS-apparatuur minder betrouwbaar of zelfs geheel onbruikbaar waardoor direct de veiligheid van het luchtverkeer wordt beïnvloed. Het is daarom in het belang van de veiligheid van de luchtvaart alles in het werk te stellen om de diverse systemen tegen versturende obstakels te beschermen. Aan de hand van de internationale burgerluchtvaartcriteria dient beoordeeld te worden of de voorgenomen bouwplannen en werktuigen van invloed zijn op de correcte werking van CNS hulpmiddelen.

Het plangebied bevindt zich binnen drie toetsingsvlakken van de CNS-apparatuur (zie afbeelding 7.4), namelijk in die van 40 tot 50 meter, in die van 50 tot 60 meter en in die van 60 tot 70 meter ten opzichte van NAP. In het bestemmingsplan worden rechtstreeks echter geen gebouwen en bouwwerken van die hoogtes mogelijk gemaakt. De aanduiding 'vrijwaringszone – luchtvaartvoorziening' is opgenomen ter bescherming van deze hoogtebepalingen.

Het bestemmingsplan maakt in algemene zin de bouw van antennemasten mogelijk van 45 meter in de algemene afwijkingsregels. Echter hiervoor geldt dat indien de gemeente voornemens is een dergelijk mast te plaatsen, ingevolge het bestemmingsplan de LVNL moet worden gehoord.

Daarnaast bevindt het plangebied zich binnen de DVOR/DME zone. Voor het meest westelijk gedeelte van het plangebied geldt een maximale bouwhoogte van circa 10 tot 20 meter + NAP. Het overige deel van het plangebied is gelegen tussen de toetsingsvlakken 20 tot 30 meter en 30 tot 40 meter + NAP.

Het plangebied maakt geen rechtstreekse ontwikkelingen mogelijk die het toetsingsvlak kunnen doorsnijden. Wel zijn voor het plan wijzigingsbevoegdheden opgenomen. In de algemene wijzigingsregels is geen maximale bouwhoogte opgenomen, maar wel is vastgelegd dat bij toepassing van de wijzigingsbevoegdheid een goede landschappelijke inpassing moet worden nagestreefd. Hierbij ligt een bouwhoogte van 15 meter of meer niet voor de hand. De verwachting is dat daarmee het toetsingsvlak niet doorsneden zal worden, want een bouwhoogte van 15 meter overschrijdt de maximale toegestane bouwhoogte vanuit de toetsingsvlakken niet. Om dit te borgen is aan toepassing van de wijzigingsbevoegdheid de eis gekoppeld dat bij een mogelijke doorsnijding van het toetsingsvlak advies gevraagd moet worden aan de Luchtverkeersleiding Nederland of diens rechtsopvolger.

Geluid

Bij de luchthaven "Rotterdam The Hague Airport" speelt ook het aspect geluid een rol. De maatgevende contour, waarbinnen geen geluidgevoelige bebouwing (zoals woningen) mogen worden gerealiseerd, is weergegeven middels de zogenaamde 35 Ke-contour. Deze 35 Ke-contour valt niet over het onderhavige bestemmingsplangebied en levert derhalve geen beperkingen op.

Invliegfunnel

Bij de luchthaven "Rotterdam The Hague Airport" hoort een aanvliegeroute (invliegfunnel). In verband met de vliegveiligheid geldt er binnen de aanvliegeroute een hoogtebeperking voor gebouwen en andere bouwwerken.

Het plangebied ligt binnen de 55 meter-zone van de aanvliegeroute van Rotterdam The Hague Airport, zoals blijkt uit afbeelding 7.5. Deze hoogte moet worden gerelateerd aan de referentiehoogte van de luchthaven: -4,40 m NAP. In verband met de vliegveiligheid geldt er binnen de aanvliegeroute een hoogtebeperking voor gebouwen en andere bouwwerken tot de aangegeven hoogtes. In het bestemmingsplan worden rechtstreeks echter geen gebouwen van die hoogte mogelijk gemaakt. De aanduiding 'vrijwaringszone – invliegfunnel' is opgenomen ter bescherming van deze hoogtebeperkingen.

Bij uitvoering van de opgenomen wijzigingsbevoegdheden dient wederom te worden getoetst aan de haalbaarheid van de bovengenoemde aspecten. Voor dit bestemmingsplan vormt het aspect 'overige belemmeringen' geen belemmering voor de haalbaarheid van dit bestemmingsplan.

7.9 Duurzaamheid

7.9.1 Kader

Nationaal klimaatbeleid

Teneinde de Kyotodoelstellingen te realiseren, is landelijk klimaatbeleid geformuleerd. De korte termijn doelstelling voor Nederland is de uitstoot van de belangrijkste broeikasgassen in de periode van 2008 - 2012 met 6% terug te dringen ten opzichte van 1990. Op de lange termijn wil de overheid de overgang naar een duurzame energiehuishouding bereiken (een aandeel van twintig procent duurzame energie in 2020) en verdere beperking van de CO₂-uitstoot realiseren (30% in 2020 ten opzichte van 1990). Dit is verwoord in het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4).

De Nederlandse overheid wil de helft van de nodige emissiereductie behalen met binnenlandse maatregelen en de andere helft uit het buitenland met behulp van de flexibele instrumenten uit het Kyoto-protocol.

Duurzaam bouwen

Duurzaam bouwen staat voor het ontwikkelen en beheren van de gebouwde omgeving met respect voor mens en milieu zodat kan worden voorzien in de behoefte van de huidige generatie zonder dat voor toekomstige generaties de mogelijkheid wordt ontnomen om ook in hun behoeften te kunnen voorzien. Duurzaam bouwen is daarmee onderdeel van de kwaliteit van de gebouwde omgeving.

Gemeentelijk beleid

De gemeente Lansingerland heeft de ambitie vastgesteld om in 2025 een klimaatneutrale gemeente te zijn. Duurzaamheid maakt bij de gemeente Lansingerland onderdeel uit van de ambities uit het collegeprogramma en wordt gehanteerd als leidend principe, of het nu gaat om energiegebruik, woningbouw of sociale structuren.

7.9.2 Afweging en conclusie

Het aspect duurzaamheid is in dit kader niet aan de orde. Bij de uitwerking van de wijzigingsbevoegdheden dient getoetst te worden aan het aspect 'duurzaamheid'.

Deel D: Uitvoerbaarheid en procedure

8 Uitvoerbaarheid

8.1 Economische uitvoerbaarheid

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tevens moeten, indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken (bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, en de plankosten) deze kosten worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als er met een grondeigenaar geen overeenkomst is gesloten en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient een exploitatieplan te worden opgesteld dat tegelijkertijd met het bestemmingsplan moet worden vastgesteld.

In onderhavig bestemmingsplan worden geen rechtstreekse ontwikkelingen toegestaan die exploitatieplanplichtig zijn. De in het plan opgenomen wijzigingsbevoegdheden vormen op het moment van wijziging een grondslag om te komen tot kostenverhaal en een verantwoording van de specifieke economische uitvoerbaarheid.

De kosten voor de aanleg van het fiets- en wandelpad en eventueel het ruiterspad worden betaald met subsidie van de Stadsregio Rotterdam. Ook de Groenservice Zuid-Holland en de gemeente Lansingerland dragen hieraan bij. De uitvoering van deze paden brengen derhalve geen kosten met zich mee voor de gemeente Lansingerland.

Gezien het bovenstaande wordt de economische uitvoerbaarheid van het plan voldoende gewaarborgd geacht.

8.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Met de komst van een wandel- en fietspad en in de toekomst mogelijk een ruiterspad wordt aangesloten op al bestaande recreatieve routes. Middels deze recreatieve routes zijn recreatieve gebieden beter toegankelijk. Met betrekking tot het plangebied betekent dit een het recreatief aantrekkelijker maken van het gebied en ontwikkelaars uitnodigen tot het aansluiten op deze netwerken.

Gezien het bovenstaande wordt verondersteld dat er draagvlak is.

Daarnaast wordt in de bestemmingsplanprocedure de mogelijkheid geboden inspraakreacties en zienswijzen in te dienen.

Gezien het bovenstaande wordt de maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan voldoende gewaarborgd geacht.

8.3 Handhavingsaspecten

Inleidend

Het bestemmingsplan is bindend voor zowel de overheid als de burger. De primaire verantwoordelijkheid voor controle en handhaving ligt bij de gemeente. Handhaving kan worden omschreven als elke handeling die erop gericht is de naleving van regelgeving te bevorderen of een overtreding te beëindigen. Het doel van handhaving is om de duurzame bescherming van mens en omgeving te waarborgen. Binnen het kader van het bestemmingsplan heeft regelgeving met name betrekking op de Wet ruimtelijke ordening en de Woningwet. Bij overtreding van deze regelgeving moet gedacht worden aan bouwen zonder omgevingsvergunning voor het bouwen, bouwen in afwijking van een verleende vergunning, het handelen zonder of in afwijking van een noodzakelijke vergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en voor werkzaamheden (de vroegere aanlegvergunning) en het gebruik van gronden en opstallen in strijd met de gebruiksregels van het bestemmingsplan of een afwijking.

De handhaafbaarheid van een bestemmingsplan is met name afhankelijk van het draagvlak van de regels onder de burgers en van de duidelijkheid van de regels.

Vertaling naar bestemmingsregeling

Bij het opstellen van dit nieuwe bestemmingsplan zijn de gronden conform huidig gebruik bestemd. Binnen de bestemmingen is de mogelijkheid geboden om te ontwikkelen middels de opgenomen wijzigingsbevoegdheden. Ook zijn de verbeelding, de regels en de toelichting zodanig op elkaar afgestemd dat interpretatieproblemen en problemen met betrekking tot de uitvoering zo veel mogelijk worden voorkomen. Ook het beeldkwaliteitsplan – dat is opgesteld voor het plangebied – speelt hierin een belangrijke rol.

9 Procedure

9.1 Voorbereidingsfase

Voor aankondiging

Op grond van artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient voorafgaand aan een procedure van een bestemmingsplan, waarin een ruimtelijke ontwikkeling wordt gefaciliteerd, een vooraankondiging te worden gepubliceerd waarin de gemeente aangeeft een bestemmingsplan voor te bereiden. Deze vooraankondiging heeft voor dit plan plaatsgevonden op 28 november 2012.

Inspraak en overleg

Conform artikel 3.1.1. van het Bro dienen burgemeester en wethouders bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met de rijks- en provinciale diensten die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

In dit kader is het voorontwerpbestemmingsplan voor advies toegezonden aan de volgende instanties:

1. Provincie Zuid-Holland, Afdeling Ruimte en Wonen;
2. Veiligheidsregio Rotterdam - Rijnmond;
3. DCMR;
4. VWS Pipeline Control;
5. Ministerie van Infrastructuur en Milieu, Rijkswaterstaat Zuid-Holland;
6. Ministerie van Defensie;
7. Ministerie van Energie, Landbouw en Innovatie;
8. Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed;
9. Politie Rotterdam-Rijnmond, wijkteam Lansingerland;
10. Stichting "Het Zuid-Hollands Landschap";
11. Dunea Duin en water;
12. N.V. Nederlandse Gasunie;
13. Natuur en vogelwacht "Rotta";
14. KPN;
15. Rotterdam The Hague Airport;
16. CNS-radioapparatuur;
17. Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard;
18. Recreatieschap Rottemeren;
19. Regionale Brandweer Rotterdam Rijnmond;
20. Stedin B.V.
21. Tennet TSO B.V.

Op basis van de Inspraakverordening van de gemeente Lansingerland is inspraak geboden op het voorontwerpbestemmingsplan en heeft het plan vier weken ter inzage gelegen.

De ontvangen inspraak- en overlegreacties zijn samengevat en beantwoord in de 'Nota inspraak- en overlegreacties en ambtshalve wijzigingen bestemmingsplan "Hoekse Park West"', welke als bijlage 3 is opgenomen bij dit bestemmingsplan.

9.2 Ontwerpfase

Na afronding van het vooroverleg is de formele bestemmingsplanprocedure gestart. De eventuele aanpassingen en/of aanvullingen die volgden uit de inspraak- en overlegreacties zijn verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan. Ook zijn er ambtshalve aanpassingen doorgevoerd.

Op de voorbereiding van een bestemmingsplan is artikel 3.8 Wro (gelezen in samenhang met afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht) van toepassing. De kennisgeving van het ontwerpbesluit tot vaststelling van het bestemmingsplan moet in de Staatscourant worden geplaatst en dient - met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening - ook via elektronische weg te geschieden. Tevens dient de kennisgeving te worden toegezonden aan die diensten van Rijk en provincie die belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn, aan het waterschap en aan belanghebbende gemeenten.

Het ontwerpbestemmingsplan is gedurende zes weken ter inzage gelegd. Binnen deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld schriftelijk en/of mondeling een zienswijze op het plan in te dienen. Ook zijn de stukken met de kennisgeving aan de eerder genoemde diensten en instanties toegezonden (artikel 3:13 Awb), of is aangegeven waar de (digitale) stukken te vinden zijn (elektronische kennisgeving).

Op het ontwerpbestemmingsplan is één zienswijze ingediend. Deze zienswijze is samengevat en beantwoord in de 'Nota zienswijzen en ambtshalve wijzigingen bestemmingsplan "Hoekse Park West"', welke als bijlage 4 is opgenomen bij dit bestemmingsplan. De zienswijze gaf geen aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. Wel is een ambtshalve wijziging doorgevoerd met betrekking tot archeologie. Deze wijziging is doorgevoerd omdat inventariserend veldonderzoek heeft aangetoond dat op een gedeelte van het plangebied (perceel Bergschenhoek, sectie B, nr. 4322) geen archeologische waarde meer zijn te verwachten. De noodzaak om ter plaatse van de bestemming 'Verkeer – Verblijfsgebied' op het betreffende perceel de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' op te nemen, is daarmee komen te vervallen.

9.3 Vaststellingsfase

Na de terinzagelegging en met in acht neming van de zienswijzen neemt de gemeenteraad een besluit omtrent de vaststelling van het bestemmingsplan.

Tegen het besluit tot vaststelling staat, voor belanghebbenden, direct beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Direct na de beroepstermijn treedt, indien tijdens de beroepstermijn geen verzoek om voorlopige voorziening is ingediend, het plan in werking en kunnen vergunningen worden afgegeven.